Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 95 (1595) ♦ Вівторок, 3 червня 1997 року ♦ Ціна договірна

ДОКУМЕНТИ РАТИФІКУЮТЬ?

Запитання, звичайно, цікаве...

На підписаних угодах щодо поділу Чорноморського флоту та Договорі про дружбу і співробітництво попідсихало чорнило. Україна і Росія вустами перших осіб двох держав призналися у віковічній дружбі та взаємоповазі. Делегації розпрощалися й розбіглися по своїх кабінетах (хто в Києві, хто в Москві) продовжувати творити велику політику. А тепер у ній на кілька проблем стало менше або, навпаки, справжні проблеми ще тільки починаються?

Стільки високих слів про надзвичайне призначення Росії та України в побудові системи безпеки на Європейському континенті, що їх було сказано протягом перебування в Києві Президента Росії Бориса Єльцина, я не чула вже давно. Але, мабуть, це саме той випадок, коли помпезні фрази відповідають дійсності. Недарма ж, як відзначив на прес-конференції секретар Ради національної безпеки Володимир Горбулін, практично під час кожної зустрічі із зарубіжними політиками його незмінно запитували, як складаються відносини між Росією та Україною і як скоро буде залагоджено проблему поділу ЧФ.

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Лист на першу сторінку

Може, парламент підправить...

Всі радіють: нарешті підписано договір про дружбу з Російською Федерацією. А мене непокоять сумніви. По-перше, що це в Україні за статус нейтральності такий, котрий дозволяє на нашій території перебувати іноземним військам? І, головне, ніхто, буквально ніхто про цей статус навіть не заїкнувся.

А, по-друге, що це за смішна сума орендної плати за користування нашою землею чужою державою? Гадаю, парламент підправить наших керівників і дипломатів...

Любов ТАРАСЮК, педагог.

Київ.

Олександр МОРОЗ — Єгор СТРОЄВ:

«У нас не було розбіжностей ні вчора, ні сьогодні, ані раніше»

Більше години тривала розмова Голови Верховної Ради Олександра Мороза з головою Федеральних зборів Російської Федерації Єгором Строєвим 30 травня ц. р.

Як зазначив на прес-конференції Олександр Олександрович, під час бесіди був охоплений увесь спектр відносин у політиці, економіці і розбіжностей у поглядах не виявилося.

— Їх не було ні вчора, ні сьогодні, ані раніше, — підсумував вступне слово Єгор Строєв.

Оцінюючи підписані угоди щодо розподілу Чорноморського флоту, спікер верхньої палати російського парламенту висловив думку, що Україна і Росія «зробили сміливий крок назустріч одна одній». Водночас він вважає, що ці угоди почали діяти і відтепер не залежать від бажань і прагнень будь-яких політичних сил як у нашій державі, так і в Російській Федерації. Щоправда, Єгор Строєв заперечує існування постанови парламенту РФ щодо російського статусу Севастополя. «Були побажання, пропозиції, прагнення звернутися до Президента, але постанови не було».

(Закінчення на 2-й стор.).

Держдума РФ позбудеться спекулянтів ще в червні?

У суботу відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза та Голови Державної Думи Росії Геннадія Селезньова. Співрозмовники підкреслили важливість підписання президентами двох держав Договору про дружбу, співробітництво та добросусідство. Геннадій Селезньов заявив, що Держдума Росії ратифікує «великий» україно-російський договір за прискореною процедурою ще на нинішній сесії, тобто — до кінця червня. Олександр Мороз, зі свого боку, зазначив: «Якщо цей договір передбачає територіальну цілісність України, то з його ратифікацією Верховною Радою проблем не буде». За його словами, український парламент має намір ратифікувати договір «синхронно з Думою».

(Закінчення на 2-й стор.).

Із Константинеску в Констанці констатуємо: договір є!

Учора Президент України Леонід Кучма здійснив офіційний візит до Румунії з тим, щоб підписати в Констанці Договір про дружбу, співробітництво та добросусідство між Україною та Румунією.

(Закінчення на 2-й стор.).

* * *

Сьогодні Президент України Леонід Кучма відвідає з робочим візитом Польщу. Він візьме участь в богослужінні на відзначення 1000-ліття від дня смерті Святого Войцеха, що відбудеться в місті Гнезно. Президенти України, Польщі, Чехії, Литви, Угорщини матимуть зустріч з Папою Римським Іоанном Павлом II, який перебуває цими днями в Польщі. Після бесіди з главою католицької церкви вони зроблять короткі заяви для преси.

Репліка

Хто раніше жив...

Київський міський суд не задовольнив позовні заяви Голови Верховної Ради України про дострокове припинення повноважень народних депутатів України —глави Київської облдержадміністрації Анатолія Засухи та Прем'єр-міністра України Павла Лазаренка.

(Закінчення на 2-й стор.).

П'ятий парад динамівців

Футболісти київського «Динамо» вп'яте поспіль стали чемпіонами України.

Спортивну добірку читайте на 12-й стор.

У номер

Держдума РФ позбудеться спекулянтів ще в червні?

(Початок на 1-й стор.).

Також Геннадій Селезньов підкреслив, що прилетів до Києва спеціально на підписання договору (він перебував з візитом у Словаччині). «Цим підписанням ми вибиваємо карти з рук спекулянтів, які робили політику на його відсутності. Сьогодні в них не залишилося козирів», —заявив він. На запитання журналістів щодо сумнозвісної постанови Держдуми про статус Севастополя Селезньов відповів, що останнім часом Дума утримувалася від таких акцій, бо «ми розуміємо, що це шкодить севастопольцям, які чекають від нас не політичних заяв, а реальних результатів переговорів між урядами й парламентами».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Олександр Мороз — Єгор Строєв: «У нас не було розбіжностей ні вчора, ні сьогодні, ані раніше»

(Початок на 1-й стор.).

Чимало уваги Олександр Мороз і Єгор Строєв приділили розвиткові економічних відносин між нашими державами. Вони вважають, що митні перешкоди на шляху товарів привели до зниження товарообігу, що, у свою чергу, викликало і падіння обсягів виробництва, зокрема українського цукру.

Олександр Мороз і Єгор Строєв високо оцінили Договір про дружбу і співробітництво між нашими країнами, підписаний наступного дня двома президентами, і висловили сподівання, що парламенти обох країн швидко його ратифікують.

Володимир КОРОЛЮК.

Із Константинеску в Констанці констатуємо: договір є!

(Початок на 1-й стор.).

Робота над цим документом тривала більш як три роки. Сторони визнали непорушність існуючих між ними кордонів і пообіцяли не зазіхати на них тепер та в майбутньому. Нині в договорі закріплено, що кордон між двома державами проходить так, як проходив за часів колишнього Радянського Союзу.

Проте, як зазначалося на брифінгу в МЗС України, «підписання міждержавного договору не розв'язує всіх існуючих проблем, а лише створює механізм їх цивілізованого розв'язання».

У Румунії Леонід Кучма провів зустрічі з Президентом Емілем Константинеску та представниками української меншини в цій країні.

Якщо проект бюджету відповідатиме Конституції, Верховна Рада ухвалить його у червні

Саме на цьому наголошували на нараді голови комітетів і депутатських груп і фракцій, проведеній Головою Верховної Ради України Олександром Морозом у понеділок. Така умова ухвалення бюджету на нинішній рік — не новина. Але з огляду на інформацію, з якою виступив на нараді міністр фінансів України Ігор Мітюков, депутати зробили висновок, що деякі параметри робочих матеріалів проекту бюджету, доопрацьованого після прийняття у першому читанні, суперечать Конституції і законам України. Зокрема, йдеться про проблему формування місцевих бюджетів, джерел надходжень до доходної частини держбюджету, можливість ухвалення рішень про реструктуризацію боргів після прийняття основного фінансового документа держави. Крім того, депутати запитували: де уряд має намір брати кошти? Адже в основу нинішнього бюджету не буде покладено увесь пакет податкових законопроектів, наслідки яких нібито було враховано у проекті? Тоді ці «наслідки» не мали під собою законодавчої бази. З інформації Ігоря Мітюкова випливає, що уряд не братиме до уваги показники, котрі планувалося одержати завдяки ухваленню законів про податок на нерухоме майно, на майно громадян та податок на доходи фізичних осіб. У такому разі, наголошували депутати, очікуваний проект істотно відрізнятиметься від ухваленого в першому читанні. Олександр Мороз підкреслив, що, вносячи інший варіант проекту бюджету, уряд має відкликати з Верховної Ради документ, ухвалений у першому читанні.

З інформації Ігоря Мітюкова постає очевидний факт: дефіцит бюджету сягатиме майже 13 мільярдів гривень. Це тоді, як на погашення заборгованості в зарплаті заплановано спрямувати лише два мільярди гривень, а компенсацію грошових вкладів не передбачено зовсім... Не визначено й мінімальні розміри заробітної плати і межі малозабезпеченості.

Утім, уряд наполягає на розгляді проекту бюджету вже протягом нинішнього тижня.

На нараді йшлося також про орієнтовний порядок денний роботи сесії у пленарному режимі, зокрема, вироблення й дотримання процедури безстрокового призначення суддів.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз поінформував присутніх про хід законотворчого процесу, закликав якомога продуктивніше працювати в комітетах і на пленарних засіданнях, а також вніс пропозицію про необхідність змін до Конституції, що пов'язані з законодавчою працею і внесенням пропозицій та зауважень Президента до ухвалених законів.

Олександр Мороз повідомив також, що до Верховної Ради вже надійшли майже всі документи, підписані президентами України і Російської Федерації в ході офіційного візиту Бориса Єльцина до Києва.

Завершення роботи сьомої сесії заплановано на 18 липня. Що ж, часу залишилося не так вже й багато. У вересні уряд має внести на розгляд парламенту проект бюджету вже на наступний рік...

ЖУРНАЛІСТИКА - ЦЕ НЕ ПРОФЕСІЯ, А СТАН ДУШІ

Хоча й кажуть, що навчити писати неможливо, ось уже протягом п'ятдесяти років кує журналістські кадри факультет, а з 1993 року — Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Свято ювілейної «Журналістської весни» навіть дощового суботнього дня зібрало у переповненому залі не одне покоління випускників різних років. Вони стали кореспондентами, оглядачами, редакторами, ведучими, репортерами, письменниками, критиками, драматургами, політиками... Вони трудилися, писали і випускали в ефір у суперечливі й тривожні часи, однак їм вдалося зберегти на все життя любов до не завжди вдячної, капризної та виснажливої пані Журналістики. Скажімо, випуск 1972 року, який рівно 25 літ тому вийшов ще зі стін жовтого корпусу університету, дав чи не найбільше редакторів та інших керівників газет, журналів, радіо і телебачення. А ось молодші випускники 1994 року, зустрівшись у стінах колишньої альма-матер, аж дивувалися, що так багато однокурсників нині працюють за фахом, а не подалися в бізнес.

Чимало вдячних слів лунало того дня і на адресу викладачів, директора інституту Анатолія Москаленка, які прагнуть навчити студентів, принаймні, як не треба писати. Згадали і тих колишніх наставників, які вже відійшли у вічність, залишившись у приємних спогадах давніх призабутих студентських літ.

На знімку: вітання від студентів приймають «патріарх» факультету журналістики Іван Прокопенко, для когось у пам'яті декан, а нині директор Анатолій Москаленко, та перший президент незалежної України Леонід Кравчук.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Репліка

Хто раніше жив...

(Початок на 1-й стор.).

При цьому Київський міський суд зрозумів тлумачення Конституційного суду про несумісність депутатського мандата з іншими видами діяльності так, що депутати, які працювали не лише у парламенті до підписання Конституційного договору 8 червня 1995 року, можуть суміщувати будь-які посади з депутатським мандатом.

Та з безробітних у депутати, а тим більше в прем'єри, ніхто й не втрапить.

Очевидно, Голова Верховної Ради України звернеться з касаційною скаргою до Верховного суду України щодо рішення Київського міського суду. А голова Конституційного суду Іван Тимченко буде змушений ще не раз розтлумачувати своє тлумачення чинної Конституції України, в якій є вимога про те, що народні депутати України повинні працювати у Верховній Раді на постійній основі.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

У комітетах Верховної Ради України

27 травня відбулося засідання **Комітету Верховної Ради України у закордонних справах і зв'язках з СНД**, на яке були запрошені перший заступник міністра закордонних справ України А. Д. Бутейко та посол з особливих доручень МЗС України В. А. Василенко. Представники МЗС України інформували членів комітету про хід та особливості переговорного процесу між українською і румунською делегаціями та про зміст договору про відносини добросусідства і співробітництва між двома державами.

На думку українських дипломатів, текст договору, парафованого сторонами, є збалансованим документом і враховує однаковою мірою національні інтереси України та Румунії, тому, за наявності доброї волі, слугуватиме розвиткові рівноправних, добросусідських відносин між обома державами.

Договір фіксує правове закріплення існуючих кордонів, захищає права осіб, які належать до національних меншин, передбачає розвиток економічного співробітництва, консульських та інших міждержавних відносин.

Представники МЗС України відповіли на численні запитання народних депутатів.

Прес-служба Верховної Ради України.

Повертаючись до надрукованого

Всі ми вийшли не з панів...

Матеріал нашого оглядача Віталія Абліцова «Завгосп —ректор, старпом — проректор. І ще багато чого цікавого» («ГУ» від 23 квітня) стосувався проблем недержавних вузів. Зокрема, в його інформації йшлося про те, що на засіданні тоді ще Комісії Верховної Ради України з питань науки та народної освіти Іван Тимошенко, голова Асоціації недержавних закладів освіти, заявив: у Нікополі існує інститут бізнесу і права, ректор якого — заводський інженер, а проректор — колишній старпом, у Донецьку інститут туристичного бізнесу очолює вчорашній завгосп дитячого садка. Такий вислів промовця дещо зачепив (та й повинен був зачепити) безпосередньо ректора Нікопольського інституту управління бізнесу і права пана О. Радкевича та проректора Донецького інституту туристичного бізнесу пана П. Смирнова. Не можна не погодитися з тим аргументом шановних, що, справді, не має значення, ким вони були колись. Важливо, хто вони зараз. Наприклад, О. Радкевич — кандидат економічних наук, а П. Смирнов — кандидат філософських наук. І аргументи, які наводив І. Тимошенко у Верховній Раді, —більш емоційні, аніж професійно обгрунтовані. А нам тільки залишається констатувати, що недержавні вузи в Україні вже існують (усього 126 вузів), у них навчаються понад 70 тисяч студентів і з цим треба рахуватися, це — здорова конкуренція державним вузам. А те, що вони навчають найбільш популярних нині спеціальностей, — то це вимога ринку, їм держава грошей не дає — вони їх заробляють самі.

Компромісу з кланово-корумпованою владою бути не може,

або Деякі роздуми про демократію, свободу слова та можливий антиконституційний переворот в Україні

З листа

Прошу надрукувати в газеті "Голос України" мою статтю... в повному обсязі та без редакційних правок.

З повагою
Г. ОМЕЛЬЧЕНКО,
народний депутат України.

Чому поспішав генпрокурор?

19 квітня (субота) 1997 р. Генеральний прокурор України Г. Ворсінов порушив щодо мене кримінальну справу і вже 21 квітня (в понеділок) вніс до Верховної Ради України подання про надання згоди на притягнення мене до кримінальної відповідальності, звинувативши мене у зловживанні посадовим становищем, втручанні у діяльність правоохоронних органів, розголошенні даних про валютні рахунки високопосадових осіб, виявлені мною за кордоном, посадовому підлозі, поширенні неправдивих вигадок на адресу вищих посадових осіб держави, у тому числі і Президента України Л. Кучми, тощо.

Це сталося після того, як я направив Президенту Л. Кучмі для проведення об'єктивної перевірки матеріали про розкрадання державного майна в особливо великих розмірах, незаконне відкриття валютних рахунків за кордоном та факти корупції, допущені окремими вищими посадовими особами держави. Незадовго до цього ми разом із народним депутатом членом Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Анатолієм Єрмаком зазначені матеріали вручали для перевірки Генеральному прокуророві Г. Ворсінову. Оскільки мова йшла про посадових осіб уряду, Г. Ворсінов категорично відмовився приймати ці матеріали і проводити за ними перевірку. У зв'язку з цим я був змушений 3 січня 1997 р. вручити зазначені матеріали особисто Президенту України Л. Кучмі для організації їх перевірки.

16 квітня 1997 р. слідчий Генеральної прокуратури допитав мене як свідка у справі, порушеній за матеріалами, врученими мною Л. Кучмі. Тоді ж я дав покази і про те, як Г. Ворсінов відмовився робити перевірку цих матеріалів.

Реакція Генерального прокурора вам уже відома. Замість об'єктивного розслідування фактів, викладених у матеріалах, поданих мною Л. Кучмі, Г. Ворсінов, скориставшись до того ж моєю відсутністю (службовим відрядженням за кордон), у вихідний день, 19 квітня, порушує проти мене кримінальну справу і неймовірно оперативно, уже через день (21 квітня), вносить подання до Верховної Ради про надання згоди на притягнення мене до кримінальної відповідальності. Причому так поспішає, що нехтує вимогу ст.27 Закону "Про статус народного депутата України", згідно з якою депутата можна притягнути до кримінальної відповідальності за його добровільною згодою. З приводу такої згоди до мене ніхто з Генеральної прокуратури не звертався, хоч там не могли не знати, що ще в червні 1994 р. я публічно, зокрема через засоби масової інформації, відмовився від своєї депутатської недоторканності і вже тому був би готовий дати таку згоду.

"Звинувачення розцінюю як провокаційні..."

Чому Г. Ворсінов з таким поспіхом звернувся одразу ж до Верховної Ради, сподіваюся, також зрозуміло. Адже в разі неотримання згоди на притягнення мене до кримінальної відповідальності (на що, мабуть, і розраховують Г. Ворсінов і ті, хто за ним стоїть) кримінальну справу закриють за нереабілітуючих обставин, звинувативши в очах громадськості Верховну Раду в тому, що вона "не здала злочинця" — депутата Г. Омельченка. Після цього мене вважатимуть винним у скоєнні злочинів (яких я ніколи не скоював), але не за вироком суду, а на підставі постанови прокуратури. Крім того, мене буде позбавлено конституційного права на судовий захист і права бути оправданим судом. Не вийде, панове замовники і виконавці! Адже перший-ліпший юрист, прочитавши прокурорське подання до парламенту, переконається, що висунуті проти мене звинувачення не тільки безпідставні і юридично безграмотні, а й абсурдні, в чому мали можливість переконатися ті, хто ознайомився з цим поданням. Але про це ми говоритимемо з Г. Ворсіновим у суді...

А поки що зазначу, що ці звинувачення я розцінюю насамперед як **провокацію проти нашої комісії і Верховної Ради загалом,** як **чергову спробу таким чином змусити мене і членів нашої Комісії замовкнути і не говорити людям правду** про факти корупції і посадові зловживання у вищих ешелонах влади, зокрема в адміністрації Президента і Кабінеті міністрів, чия економічна та безвідповідальна й аморальна кадрова політика призвела до тотальної корупції в державі та цілковитого пограбування українського народу, поставивши його на межу виживання.

Це також **спроба знищення парламентського контролю** за роботою правоохоронних та інших державних органів виконавчої влади, діяльність яких, а точніше бездіяльність, породила масове чиновницьке засилля і корупцію, правове свавілля і масовий суспільний страх, повну зневіру людей у спроможність влади захистити життя, здоров'я, права та свободи громадян.

Це **спроба залякати народних депутатів і** під страхом кримінального покарання заборонити їм використовувати передбачене законом право реагувати депутатськими зверненнями і запитами на порушення законності, неналежне виконання посадовими особами своїх службових обов'язків і хоча б таким чином вести боротьбу з корупцією і мафією в органах державної влади та захищати знедолений народ.

Це **помста і переслідування за критику та позицію** нашої комісії, і мене як її голови зокрема, за оцінку діяльності Президента України Л. Кучми, його земляків-дніпропетровців: Прем'єр-міністра П. Лазаренка, Генерального прокурора Г. Ворсінова, заступника голови СБ України А. Бєляєва, міністра сільського господарства і продовольства А. Хорішка та інших "своїх" міністрів — В. Шмарова, Ю. Карасика, за вимоги їх відставки (трьох із них — А. Хорішка, В. Шмарова і Ю. Карасика на вимогу членів нашої Комісії Президент Л. Кучма всетаки змушений був звільнити із займаних посад на підставі наданих йому матеріалів про зловживання цих міністрів).

Це **спроба в будь-який спосіб скомпрометувати** в очах громадськості не лише мене як народного депутата і голову парламентської комісії, а й депутатську групу "Реформи", Спілку офіцерів України, яких разом зі мною у Верховній Раді представляють народні депутати В. Білоус, А. Єрмак, М. Петренко та інші, за нашу гостру критику керівництва держави і уряду за їх антинародну політику.

Судіть самі. За час діяльності нинішнього Президента заборгованість по заробітній платі з 36 млн. гривень (на 1 січня 1995 р.) зросла до 4,2 млрд. (на 10 січня 1997 р.). За станом на 1 січня ц. р. близько 13 млн. працюючих не отримали вчасно заробітну плату. Соціологічні дослідження, проведені Національним інститутом стратегічних досліджень, показали, що у 81% сімей України рівень життя за минулий рік "погіршився" або "погіршився істотно". Лише 12% населення мали доход на одного члена сім'ї 150 гривень (83 долари США) за місяць, тобто не належали до категорії бідних за класифікацією ООН. В абсолютної більшості наших співвітчизників доход був значно нижчий, а 40% громадян — взагалі на межі виживання. Рівень прихованого безробіття в Україні сягнув 13,4% від працездатного населення у працездатному віці (це близько 7 млн. чоловік). Смертність перевищує народжуваність. Почався процес вимирання нації. За останні два роки чисельність населення України через великий рівень смертності зменшилася майже на 600 тис. чоловік.

Президент слухає, а кадри ідуть. Туди-сюди

Що ж стосується безпосередньо Г. Ворсінова, то про нього як юриста, прокурорського керівника в мене думка давня і стала. Коротко нагадаю деякі, можливо, неприємні для нього й інших факти.

У 1993 році, ще не будучи народним депутатом, я підтримав позицію слідчого відділу прокуратури Дніпропетровської області, який у повному складі звернувся до Верховної Ради минулого скликання і Генерального прокурора з колективною заявою про необхідність звільнення прокурора області Г. Ворсінова з органів прокуратури за зловживання службовим становищем, порушення норм етики поведінки державного службовця, незаконне закриття ним кримінальних справ. Матеріали слідчих я тоді оприлюднив у засобах масової інформації. Але можновладці замість звільнення Г. Ворсінова звільнили ... слідчих-"бунтівників".

27 квітня 1995 р. комісія розглянула питання про факти зловживання службовим становищем і незаконні дії прокурора Дніпропетровської області Г. Ворсінова, викладені у заяві начальника відділу по роботі з кадрами прокуратури Дніпропетровської області Н. Ткача та представлених ним матеріалах, і прийняла рішення доручити Генеральній прокуратурі здійснити їх перевірку і вирішити питання щодо Г. Ворсінова. Та Генеральна прокуратура вкотре, рятуючи "честь мундира" та водночас і Г. Ворсінова, спустила перевірку "на гальмах", а натомість змусила звільнитись із органів прокуратури Н. Ткача.

Під час обговорення кандидатури Г. Ворсінова на посаду Генерального прокурора, враховуючи його низькі професійний рівень та особисті морально-етичні якості, наша комісія та члени депутатської групи "Реформи" категорично заперечували проти призначення Г. Ворсінова на цю посаду. 18 жовтня 1995 р. комісія прийняла рішення не рекомендувати Г. Ворсінова на посаду Генерального прокурора України. Але до нашої думки, як і під час призначення деяких інших вищих посадових осіб, не прислухалися. Що ж, керівники держави робили свій вибір. Це їх право, але в них є і обов'язок за цей вибір відповідати перед народом. І тепер маємо те, що маємо.

Наша комісія свого часу категорично виступила проти призначення В. Шмарова на посаду міністра оборони у зв'язку з його некомпетентністю, низькими діловими та моральними якостями. За період керівництва В. Шмаровим Збройними силами України їх розвал, корупція і зловживання в них, розкрадання військового майна, техніки, зброї, рівень злочинності сягнули небачених до того масштабів.

Це змушений був визнати і підтвердити сам Президент і Верховний головнокомандувач (який призначав В. Шмарова) у своєму виступі 13 грудня 1996 р. на розширеному засіданні колегії Міністерства оборони (цитую): **"Із 191 механізованих і танкових батальйонів до виконання бойових завдань не готовий жоден. Дуже небезпечно, що такою ж є ситуація з батальйонами у складі полків прикриття державного кордону. За останні роки ми втратили понад 2,5 тисячі чоловік з льотного складу, а в частинах бомбардувальної авіації боєготовим є лише кожен третій із штатних екіпажів. Тільки 3 льотні частини із 45 визнані боєготовими до захисту повітряного простору. Про нинішній стан дисципліни в Армії свідчать високий рівень смертності, масове поширення дикості та варварства у стосунках між військовослужбовцями, наростаючий вал злочинності у Збройних силах. За 10 місяців 1996 р. — 3 тисячі злочинів. Втрати та нестачі у Службі тилу Збройних сил склали 4 млн. гривень. І це лише те, що виявлено. Крадуть уже не тільки продукти, обмундирування чи щось інше з матеріальних цінностей. Крадуть і техніку, зброю, боєприпаси. І крадуть з розмахом, можна сказати, оптовими партіями. В Україні продано понад 13 тисяч стволів вогнепальної зброї. Приміром, більш як 600 автоматів. Доходимо, панове, до ручки. Далі, як говориться, їхати нікуди. Де ж ваша офіцерська честь? Цим больовим точкам наших Збройних Сил сприяла кадрова чехарда з міністром оборони" (кінець цитати. "Урядовий кур'єр", 17.12.1996 р).**

Але дозвольте запитати Вас, шановний Леоніде Даниловичу, а де ж Ваша честь і чому Ви раніше заплющували на це очі, коли ми, офіцери-депутати, члени Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією та депутатської групи "Реформи", виступали проти призначення В. Шмарова міністром оборони, звертали Вашу увагу на зловживання, некомпетентність майбутнього міністра, попереджали Вас про можливі наслідки цього призначення, а потім протягом двох років, коли руйнація і пограбування Збройних сил йшли повним ходом, неодноразово домагалися від Вас його відставки?! Тому немає нічого дивного, що, згідно з даними Українського центру економічних та політичних досліджень, лише близько 5% опитаних офіцерів довіряють Л. Кучмі як Президенту і Верховному головнокомандувачу і 90% військовослужбовців не задоволені своїм матеріальним становищем ("Зеркало недели", 03.08.1996 р.). Додамо, що понад 75 тис. кадрових офіцерів і прапорщиків не мають житла.

Тому ми змушені були в червні 1996 р. майже ультимативно вимагати від Президента Л. Кучми негайної відставки В. Шмарова і секретаря Ради національної безпеки і оборони В. Горбуліна, який до останнього підтримував колишнього міністра оборони.

У липні 1995 р. я особисто вручив Президентові депутатське звернення з матеріалами перевірки про зловживання службовим становищем і нецільове використання бюджетного кредиту, виділеного на закупівлю зерна, міністром сільського господарства і продовольства Ю. Карасиком. Лише після неодноразових нагадувань та опублікування мною цих матеріалів у пресі Президент змушений був звільнити Ю. Карасика з посади міністра, а потім і радника Президента, але не з державної служби (Л. Кучма призначив Ю. Карасика главою Херсонської облдержадміністрації. Як у відомій байці: "І щуку кинули у річку"...). Зауважу, що Генеральний прокурор Г. Ворсінов не дав правової оцінки діям Ю. Карасика.

Протягом 1995-1997 рр. я та інші члени нашої комісії неодноразово надсилали Президентові Л. Кучмі матеріали про зловживання службовим становищем, факти корупції та інші по-

(Закінчення на 4,5-й стор.).

Компромісу з кланово-корумпованою владою бути не може...

(Початок на 3-й стор.).

рушення законів посадовими особами, звільнення яких належить до компетенції Президента. Але майже всі вони залишилися на своїх посадах або отримали підвищення по службі чи державні нагороди, звання, президентські відзнаки (М. Залудяк, Г. Фоменко, А. Малиновський —голови, відповідно, Полтавської, Луганської, Житомирської обласних держадміністрацій, А. Кукоба —голова Полтавського міськвиконкому, В. Богуслаєв —генеральний директор АТ "Мотор Січ", А. Бєляєв — перший заступник голови СБ України тощо).

А з чиєї вини ошукано понад 4 млн. громадян?

У квітні 1995 р. я спільно з членами комісії І. Біласом і А. Єрмаком організували перевірку процесу підготовки і прийняття декрету Кабінету міністрів "Про довірчі товариства", підписаного 17 березня 1993 р. тодішнім Прем'єр-міністром Л. Кучмою, а також діяльності довірчих товариств і трастів, які грабували народ на підставі цього декрету. З нашої ініціативи Верховна Рада створила депутатську слідчу комісію, яка в основному складалася із членів нашої комісії. Ми встановили, що зазначений декрет було підписано без наявності фінансово-економічної та криміналогічно-правової експертиз, висновків правоохоронних органів та без урахування вже відомого на той час негативного досвіду аналогічного російського законодавства і діяльності в Росії таких структур, як "МММ", "Хопер-инвест", "Российский дом Селенга", "Гермес-Финанс" та інших так званих "пірамід".

У цьому декреті не було визначено державних органів, які мали б здійснювати постійний контроль за діяльністю довірчих товариств, та не було передбачено механізм захисту прав і законних інтересів вкладників, довірчим товариствам необгрунтовано надавали право одержувати кошти, зокрема готівкою, і не обмежували їх право отримувати валюту. Внаслідок прийнятого Кабінетом міністрів на чолі з Л. Кучмою недосконалого декрету було пограбовано і ошукано понад 4 млн. громадян України (переважно пенсіонерів, ветеранів війни і праці, інвалідів, "чорнобильців", безквартирних офіцерів та інших найменш соціально захищених громадян), у яких довірчі товариства шахрайським шляхом виманили і привласнили майже 25 трлн. крб. (у цінах до грошової реформи, або 250 млн. грн.), 33,5 млн. доларів США та 287 тис. німецьких марок. Відшкодувати ці збитки сьогодні уже практично неможливо. Вказаними діями, як зазначає голова Верховного суду В. Бойко, було фактично розорено середній прошарок населення України, яке, повіривши шахраям, дії котрих регламентувалися законодавчим актом, прийнятим урядом на чолі з Л. Кучмою, добровільно віддало їм свої кошти.

Ще в грудні 1995 р. я пропонував Президентові Л. Кучмі підписати указ про створення спеціального фонду (як це, наприклад, було зроблено в Росії) хоча б для часткового відшкодування вкладникам збитків, завданих з вини очолюваного ним уряду. Цю пропозицію підтримала й урядова комісія, яку очолював В. Дурдинець. Нами був підготовлений проект указу, який передбачав механізм повернення коштів вкладникам. Все це я оприлюднив з трибуни Верховної Ради та в засобах масової інформації. Крім того, я запропонував Президентові від імені уряду вибачитися перед ошуканими співвітчизниками. Але ні вибачення, ні указу про відшкодування збитків постраждалі не дочекалися до цього часу.

Табачник, Лазаренко, Гриньов...

У жовтні 1996 р. члени нашої Комісії А. Єрмак, О. Малєвський і я разом з працівником Генеральної прокуратури П. Куненком провели перевірку законності отримання квартири главою адміністрації Президента Д. Табачником. На підставі перевірки комісія прийняла рішення рекомендувати Президентові звільнити Д. Табачника із займаної посади, а Генеральному прокурору — внести позов до суду про виселення Д. Табачника з незаконно отриманої квартири і притягнення до встановленої законом відповідальності винних посадових осіб. Генеральній прокуратурі було також доручено провести перевірку законності отримання протягом 1994-1996 рр. квартир працівниками адміністрації Президента і Кабінету міністрів. Натомість Г. Ворсінов, який, зауважте, особисто вручив мені і А. Єрмаку довідку перевірки, складену П. Куненком, звинуватив свого підлеглого в тому, що він передав нам цю довідку без дозволу керівництва Генеральної прокуратури, і змусив П. Куненка звільнитися з прокуратури. В той же час позов до суду про виселення Д. Табачника з незаконно отриманої квартири Г. Ворсінов не вніс і досі, як і не надав комісії відповіді про результати перевірки.

Як ви пам'ятаєте, на пленарному засіданні Верховної Ради я змушений був ультимативно поставити питання про негайне звільнення Д. Табачника із займаної посади. Лише після цього Президент увільнив Д. Табачника з мотивацією... "у зв'язку з переходом на іншу роботу".

Я та більшість моїх колег з депутатської групи "Реформи" були серед тих небагатьох народних депутатів, які виступали і голосували проти призначення П. Лазаренка Прем'єр-міністром України. Тепер багато хто говорить, що ми були праві.

21 жовтня 1996 р. я надіслав депутатське звернення Прем'єр-міністрові П. Лазаренку про надання комісії матеріалів щодо заподіяння збитків державі в сумі близько 18 млн. доларів США внаслідок вивезення за межі України понад 26 тис. тонн тваринного масла та інформації про причини неповернення в Україну зазначеної суми валюти.

29 жовтня 1996 р. спільно з А. Єрмаком ми зробили депутатський запит П. Лазаренку про порушення ним особисто як Прем'єр-міністром і Кабінетом міністрів Конституції України і незаконне звільнення від сплати податку та митних зборів партії книжкової продукції, виданої іноземною фірмою (до речі, головою редколегії був глава адміністрації Президента Д. Табачник).

3 грудня 1996 р. у зв'язку з неотриманням відповіді на зазначені депутатське звернення і запит ми змушені були направити П. Лазаренку повторний депутатський запит з цих питань та вимагати від нього притягнення до відповідальності посадових осіб, що спричинили багатомільйонні (в доларах США) збитки Україні.

24 грудня 1996 р. разом із А. Єрмаком направили депутатський запит Генеральному прокуророві України Г. Ворсінову з вимогою притягнути до встановленої законом відповідальності П. Лазаренка за порушення ним Конституції України, Закону "Про боротьбу з корупцією", інших законів, надання незаконних переваг фізичним і юридичним особам шляхом прийняття нормативно-правових актів.

У період з листопада 1996 р. по січень 1997 р. з ініціативи та безпосередньої участі членів Комісії Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією із залученням фахівців СБУ, МВС, Держкомсекретів, Мінмашбуду, Мін'юсту та інших державних органів зроблено перевірку законності підписання контракту між Державною податковою адміністрацією України та ізраїльською фірмою з обмеженою відповідальністю "Суперком ЛТД" на виготовлення паспортів-карток, який було укладено з відстоюванням інтересів ізраїльської сторони радником Президента В. Гриньовим та іншими високопосадовими особами. В результаті перевірки встановлено, що контракт укладено з порушенням чинного законодавства та на шкоду національним інтересам України, через що його було негайно розірвано. Завдяки вжитим заходам комісії вдалося запобігти заподіяння державі значних збитків, які становили б лише на першому етапі виконання цього контракту 33,9 млн. доларів США, а в подальшому — ще понад 120 млн. Але чомусь осіб, винних в укладенні цього контракту, так і не було притягнуто до відповідальності, хоча з цього приводу ми ще в січні ц. р. надіслали матеріали перевірки до Кабінету міністрів та СБ України.

15 січня 1997 р. наша комісія визнала роботу Генерального прокурора України Г. Ворсінова і очолюваної ним колегії Генпрокуратури (як і роботу першого заступника голови СБУ А. Бєляєва) незадовільною, неадекватною криміногенній ситуації в державі і такою, що не відповідає сучасним вимогам чинного законодавства та указів Президента України у сфері боротьби з корупцією та організованою злочинністю. Комісія запропонувала Верховній Раді заслухати звіт Генерального прокурора і з врахуванням рішення комісії вирішити питання про відповідність Г. Ворсінова займаній посаді. Президенту було запропоновано розглянути питання про звільнення А. Бєляєва із займаної посади.

17 січня на підставі рішення комісії я звернувся до Президента України з депутатським зверненням розглянути питання про відставку Г. Ворсінова. Крім того, я також офіційно звернувся до Генерального прокурора з пропозицією піти добровільно у відставку з урахуванням його пенсійного віку (62 рік).

21 січня понад 50 народних депутатів звернулися до Генерального прокурора з депутатським зверненням, у якому запропонували Г. Ворсінову подати у відставку, а Президенту Л. Кучмі було рекомендовано усунути Г. Ворсінова від займаної посади.

4 лютого спільно з народним депутатом А. Єрмаком було внесено депутатський запит Президенту Л. Кучмі про порушення Г. Ворсіновим Закону "Про боротьбу з корупцією", інших законів та неналежне виконання ним службових обов'язків. Президенту вкотре пропонувалось увільнити Г. Ворсінова з посади Генерального прокурора. Наш запит підтримали 220 народних депутатів, і 7 лютого його як депутатське звернення направили Президенту.

6 і 12 лютого А. Єрмак і я внесли депутатський запит Президенту Л. Кучмі про систематичне порушення Прем'єр-міністром П. Лазаренком Конституції та законів України. Президенту пропонувалося скасувати антиконституційні постанови Кабінету міністрів, підписані П. Лазаренком, і розглянути питання про відповідність його займаній посаді. Цей запит підтримали 150 народних депутатів і 12 лютого як депутатське звернення направили Президенту.

11 лютого члени нашої комісії Г. Омельченко, І. Білас, А. Єрмак, М. Ратушний, М. Петренко, А. Кулаков та інші (всього 9 депутатів) направили Президенту Л. Кучмі депутатське звернення з матеріалами про нецільове використання (фактично привласнення) гуманітарної допомоги із ФРН (автомобілі, трактори, автокрани) німецькою фірмою "Десна технологі трансфер ГМБХ" (засновник — колишній посол України у ФРН І. Пісковий) та корпорацією "Єдині енергетичні системи України" (керівник — Ю. Тимошенко). Ми запропонували Президенту створити для перевірки урядову комісію, до складу якої включити і членів нашої комісії.

Перевіркою встановлено, що тодішній перший віце-прем'єр-міністр України П. Лазаренко сприяв реалізації міжурядових угод щодо використання гуманітарної допомоги без прийняття відповідного рішення Кабінетом міністрів, про що свідчить його письмове доручення Дніпропетровській облдержадміністрації. Остання, в свою чергу, неправомірно делегувала ці повноваження корпорації "Єдині енергетичні системи України". Ця корпорація, привласнивши гуманітарну допомогу (автотехніку), за відсутності ліцензії на право торгівлі транспортними засобами продала гуманітарну допомогу (469 одиниць автотехніки) на суму понад 6 млн. гривень. Виручені кошти корпорацією були привласнені (протягом двох років вони не перераховувалися до бюджету, податки з них не сплачувались). Проте Генеральний прокурор Г. Ворсінов не опротестував неправомірні дії П. Лазаренка і в. о. голови Дніпропетровської облдержадміністрації М. Деркача, не порушив питання про притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, винних у незаконному привласненні гуманітарної допомоги.

12 лютого сім членів нашої комісії (Г. Омельченко, І. Білас, А. Єрмак, М. Петренко, С. Кириченко, А. Кулаков, М. Ратушний) внесли Президенту депутатський запит про зловживання службовим становищем, нецільове використання бюджетних коштів (наприклад, тільки на святкування дня працівника сільського господарства А. Хорішко "для задоволення особистих амбіцій" витратив 1,3 млн. гривень за рахунок держави), порушення норм етики поведінки державного службовця, неналежне виконання службових обов'язків міністром А. Хорішком. Президенту пропонувалось усунути із займаних посад А. Хорішка та інших посадових осіб Міністерства сільського господарства і продовольства, які не мають необхідних професійних якостей, зловживають службовим становищем та порушують чинне законодавство. Запит був підтриманий 155 народними депутатами і того ж дня як депутатське звернення направлений Президенту.

12 лютого народні депутати А. Єрмак, Г. Омельченко, М. Петренко, Г. Старовойтова направили Генеральному прокурору депутатський запит про перевірку законності отримання квартир у м. Києві міністром А. Хорішком та іншими посадовими особами цього міністерства, які для придбання житла використовували бюджетні кошти (зокрема, А. Хорішко — понад 400 тис. гривень), і притягнення посадових осіб, винних у зловживаннях, до встановленої законом відповідальності. Минули всі передбачені законом строки, а відповіді ми так і не отримали.

На словах — як на цимбалах, а на ділі —як на бубні

14 лютого на розширеному засіданні Координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю при Президенті України Л. Кучма піддав нищівній, як на мене, критиці діяльність уряду на чолі з П. Лазаренком, Генеральної прокуратури, заступника голови Служби безпеки А. Бєляєва і міністра А. Хорішка. У своєму виступі Президент заявив, зокрема, що він підписав 14 лютого указ про звільнення з посади міністра А. Хорішка, як це випливало з виступу, за неналежне виконання ним своїх службових обов'язків, фінансові порушення (у міністерстві виявлено збитків на суму понад 62 млн. грн.), невиконання рішень Президента і Кабінету міністрів, серйозні хиби в кадровій роботі (що чули присутні на цьому засіданні народні депутати і про що потім повідомлялось у засобах масової інформації). Та коли газета "Урядовий кур'єр" надрукувала через тиждень (20 лютого) указ Президента про звільнення А. Хорішка, то в ньому жодного слова не було із висловленої 14 лютого мотивації його звільнення. Свого земляка-дніпропетровця Президент звільнив з нейтральним формулюванням (майже так, як Д. Табачника. Цитую: "Звільнити Хорішка Анатолія Ілліча з посади міністра сільського госпо-

дарства і продовольства України", і жодного слова про зловживання). Ось і вір вухам своїм... Не дав досі правової оцінки скоєним зловживанням А. Хорішка та інших посадових осіб міністерства і Генеральний прокурор Г. Ворсінов.

Своїм розпорядженням від 25 лютого ц. р. N 98/97 Президент визнав стан виконання правоохоронними органами заходів щодо боротьби зі злочинністю незадовільним, чим фактично підтвердив висновки нашої комісії стосовно оцінки роботи Г. Ворсінова і А. Беляєва. У зазначеному розпорядженні навіть передбачалося вирішити питання про відповідальність керівників, які не забезпечили виконання вимог законодавства, та очистити особовий склад правоохоронних органів від працівників, які скомпрометували себе, підтримують зв'язки з кримінальними структурами, зловживають службовим становищем.

3 березня мною було направлено Президенту чергове депутатське звернення з матеріалами про зловживання службовим становищем, порушення чинного законодавства Г. Ворсіновим. Матеріали засвідчували, що за письмовою згодою Г. Ворсінова безпідставно була закрита кримінальна справа, порушена щодо посадових осіб Дніпропетровської області, які контрабандним шляхом намагалися вивезти з України іноземну валюту, котра потім була їм повернута.

12 липня 1995 р. начальник слідчої частини прокуратури Дніпропетровської області В. Тищенко за згодою прокурора області Г. Ворсінова безпідставно закрив кримінальну справу, порушену щодо президента корпорації "Єдині енергетичні системи України" Ю. Тимошенко за спробу контрабандним шляхом вивезти за межі України 26 тис. доларів США та майже 4 млн. карбованців, які потім їй були повернуті. Після цього Г. Ворсінов стає Генеральним прокурором, а Ю. Тимошенко — народним депутатом.

Документально були підтверджені розпорядження Генерального прокурора Г. Ворсінова про видачу дніпропетровським бізнесменам викрадених за кордоном автомобілів, що є речовими доказами по кримінальних справах, які є у провадженні УСБУ по м. Києву і Київській області.

21 березня група офіцерів-депутатів (у тому числі і я) опублікувала у засобах масової інформації депутатське звернення до Президента і Верховного Головнокомандувача Л. Кучми, в якому зазначалось, що подальше перебування Г. Ворсінова на посаді Генерального прокурора є недопустимим, оскільки це вже не лише компрометує Президента та проголошену ним програму "Чисті руки", а й підриває авторитет України на міжнародній арені. Офіцери-депутати зазначили, що в суспільстві склалася громадська думка (особливо вона посилилася після засідання Координаційного комітету 14 лютого ц. р.), що така кадрова політика у правоохоронних органах і в державі загалом проводиться за погодженням Президента. Що він покриває правопорушення, зловживання та недоліки в роботі "дніпропетровців", зокрема і таких керівників, як Г. Ворсінов, А. Беляєв, які використовуються для боротьби з політичними опонентами та тими, хто висловлює критичні зауваження на адресу Президента.

Останні події вкотре підтвердили, яка саме кадрова політика проводиться керівництвом держави і для чого тримають дніпропетровського "наглядача за законністю" Г. Ворсінова.

Повернімося знову до фактів. З моменту направлення Президенту рішення комісії про визнання роботи Г. Ворсінова і А. Беляєва незадовільною, неодноразових депутатських звернень і запитів про їх та П. Лазаренка відставку, факти корупції і зловживання вищих посадових осіб минули всі передбачені законом строки, але відповіді від Президента як гаранта додержання Конституції України до цього часу ні комісія, ні народні депутати так і не отримали. Зазначене розпорядження Президента від 25 лютого ц. р. так і залишилось, як і більшість інших, не виконаним. І це не дивно. Відсутність виконавчої дисципліни в державі визнав і сам Президент на розширеному засіданні Координаційного комітету 14 лютого 1997 р., чим фактично розписався у своєму безсиллі. Зокрема, він заявив, що (цитую): **"Кожне п'яте із завдань, визначених рішеннями Президента і уряду, виконується несвоєчасно або не виконується зовсім. Так, із 105 моїх доручень за підсумками минулорічних поїздок до областей виконано лише 63. При цьому Кабінетом міністрів — лише половина" (кінець цитати."Урядовий кур'єр", 18.02.1997р.).**

Це свідчить, на мою думку, про параліч виконавчої влади і неспроможність її вивести державу з кризи, погасити заборгованість по заробітній платі, пенсіях, стипендіях та навести в державі елементарну виконавчу дисципліну і правопорядок. За даними соціологічних досліджень, наші співвітчизники впевнені, що країною править криміналітет. 50% опитаних у лютому ц. р. службою Соціс-Геллап упевнені, що реальна влада в Україні належить мафії, злочинному світові і корумпованим державним чиновникам. Для порівняння зазначимо, що наявність реальної влади у адміністрації Президента визнали лише 9% респондентів, а у Верховної Ради — 5%. Ті самі соціологічні дослідження засвідчують, що тільки 2% опитаних вважають, що влада справляється з корупцією в керівництві, а 74% впевнені в діаметрально протилежному: в її нездатності до самоочищення.

Згадаймо нашу новітню історію. Ще в 1994 р. на одній з агітаційних листівок з приводу президентських виборів під заголовком (цитую мовою оригіналу): **"Леонид Кучма — порядок и порядочность"** тоді ще кандидат у президенти Леонід Данилович обіцяв виборцям, що (знову цитую мовою оригіналу): **"В июле мне хватит сил и полномочий, чтобы навести порядок в стране. Л. Кучма" (кінець цитати).** Як бачите, вже минули липень 1994-го, липень 1995-го, липень 1996-го, не за горами — липень 1997 р. Але обіцяного Л. Кучмою порядку як не було, так і немає. Дозвольте Вас запитати, шановний пане Президенте, **"июль"** якого року Ви мали на увазі, коли обіцяли співвітчизникам **"навести порядок в стране"?!**

Як засвідчує історія, правителі, які не спроможні керувати державою, вивести її з соціально-економічної і політичної кризи та забезпечити народу нормальне життя, заради свого врятування і збереження влади, як правило, йдуть на прямі порушення конституції та встановлення різноманітних форм диктаторських авторитарних режимів.

Чи пахне в державі антиконституційним переворотом?

На сьогодні в Україні простежується небезпечна тенденція до знищення парламентаризму як основи демократії, встановлення військово-поліцейської диктатури. Це, на мою думку, підтверджують і останні події.

Зокрема, 24 квітня Л. Кучма видав Указ "Про Національне бюро розслідувань України", яким створив центральний орган виконавчої влади, безпосередньо підпорядкований йому. Директор НБР, його заступники, керівники регіональних бюро розслідувань цілком залежні від Президента, оскільки призначаються і звільняються виключно Президентом. Створений орган з повноваженнями проводити досудове слідство та оперативно-розшукові заходи в справах про злочини, які становлять значну суспільну небезпеку, не підконтрольний і не підзвітний парламенту. З урахуванням особистих якостей керівників держави існує реальна небезпека, що НБР не тільки буде "кишеньковим", а й може стати політичною поліцією, яка використовуватиметься для розправи з політичною опозицією та її конкретними представниками, особливо в період парламентських і президентських виборів. Щоб цього не трапилось, ми повинні внести поправки до Конституції, закріпивши положення про те, що НБР підконтрольне і підзвітне Верховній Раді, директор НБР затверджується (призначається) парламентом за поданням Президента і звільняється Президентом за згодою Верховної Ради або самостійно парламентом. Із створенням НБР ми запізнилися мінімум на 5-6 років. Як орган для боротьби з корупцією НБР вкрай необхідний, але не в такому варіанті, як це запропоновано в указі. Не можу допустити, щоб моя ідея створення НБР завдала українському народові горя, подібного до сталінських репресій.

Щоб виключити можливість антиконституційного перевороту за допомогою силових структур правоохоронних органів, вважаю за доцільне також внести зміни до Конституції, якими передбачити, що міністр внутрішніх справ, голова Служби безпеки призначаються на посади Верховною Радою за поданням Президента і можуть бути звільнені Президентом лише за згодою парламенту або самостійно Верховною Радою (до речі, ці пропозиції мною вносилися ще навесні 1996 р.).

Україна випередила Італію. За корумпованістю

Протягом 1996—1997 рр. я неодноразово нагадував депутатськими зверненнями і запитами (що друкувались у засобах масової інформації) Президенту України, Прем'єр-міністру, Генеральному прокурору про порушення ними та іншими урядовцями Закону "Про боротьбу з корупцією" у зв'язку з неопублікуванням ними упродовж майже півтора року відомостей про себе та членів їх сімей доходи, цінні папери, нерухоме та цінне рухоме майно, вклади у банках і вимагав від них виконати вимогу закону.

Як зазначалось у засобах масової інформації, за оцінками закордонних експертів, Україна у світовому рейтингу корумпованих країн увійшла навіть не в десятку — в п'ятірку лідерів, випередивши Італію. Поглиблення і розмах корупції в Україні та інших країнах СНД, як вважають експерти, загрожує усьому світові ("Київські відомості", 24.01.1997р., "Зеркало недели", 16.11.1996р., 07.03.1997р.).

Як зазначено в посланні Президента Верховній Раді, тільки за минулий рік нелегальний сектор економіки (що є економічною базою "п'ятої влади") збільшився з 40% до 52-55% (за даними експертів УЦЕПД, за цей час тіньова економіка зросла з 42 до 60%). Для порівняння зазначимо, що в розвинутих країнах вона не перевищує 5-10%. У державах Латинської Америки — близько 30%. За даними щорічного послання Президента до Верховної Ради України, поза банківським контролем перебувають в обігу понад 43% грошової маси, або майже 4 млрд. гривень (а за оцінками експертів — усі 50%). Для порівняння: в країнах з перехідною економікою — не більш як 20-25%. За підрахунками фахівців, до 50% фінансового капіталу в Україні має тіньове походження. Неофіційний внутрішній валютний обіг (поза банками) становить близько 10 млрд. американських доларів. Сума тіньових капіталів, нелегально вивезених з України, сягає 20 млрд. доларів США. А обсяги зовнішнього боргу держави становлять 9,6 млрд. доларів США. Близько 17% активного населення України зайнято в різних секторах тіньової економіки.

Однією з основних причин тотальної корупції в Україні, на мою думку (яка також підтверджується висновками експертів), є безвідповідальна і аморальна кадрова політика, яку проводить керівництво держави, та його особисте ставлення до проблеми боротьби з корупцією.

Що саме така державна кадрова політика проводиться в Україні — фактично підтвердив і сам Президент Л. Кучма (цитую): **"Корінь зла у тому, що чимало... діє за старим, особливо поширеним правилом — добирати підлеглих за його суб'єктивними симпатіями та особистою відданістю, а не за професійними та діловими якостями"** ("Урядовий кур'єр", 17.12.1996р.). Знову цитата Л. Кучми: **"Стало поганою традицією, що з приходом нового керівника... формується особисто віддане оточення"** ("Урядовий кур'єр", 18.02.1997р.). Справді, важко не погодитися з тим, що Президент завів у державі **"погану традицію"** у кадровій політиці.

"Кашу" з'їдять ті, хто її заварив

Кампанія про дискредитацію мене і нашої комісії в засобах масової інформації була організована і розгорнута після того, як нами були обнародувані факти корупції, посадових зловживань, порушень законів в адміністрації Президента, Кабінеті міністрів та названо прізвища осіб (П. Кудюкіна, сина екс-президента Л. Кравчука та інших), валютні рахунки яких було знайдено за кордоном, а також оприлюднено висновки закордонних експертів, що Україна є однією з найбільш корумпованих країн світу.

Порушення щодо мене кримінальної справи, у тому числі і за оприлюднення у засобах масової інформації фактів корупції у вищих ешелонах влади, виявлених мною за кордоном валютних рахунків та публічну критику вищих посадових осіб держави, зокрема Президента Л. Кучми за невжиття ефективних, передбачених законом заходів щодо протидії корупції (треба так розуміти, що саме це Генеральним прокурором було кваліфіковано як "неодноразове поширення завідомо неправдивих вигадок на адресу" цих осіб), я розцінюю також як **відверту спробу** певних корумпованих структур виконавчої влади і мафіозних кланів **підім'яти, скупити або знищити як незалежні засоби масової інформації загалом, так і окремих журналістів та встановити монополію на інформацію і політичну цензуру в державі.**

Багато хто із журналістів, які правдиво висвітлювали у засобах масової інформації політичну, економічну і соціальну ситуацію в державі, а також друкували мої інтерв'ю, статті та інші матеріали про факти корупції і зловживань різних посадових осіб, був побитий невідомими чи отримував погрози фізичної розправи або відсторонений від ефіру, окремі редакції газет — розгромлені.

Таким чином, в Україні набуває розвитку тенденція до ліквідації гарантованого Конституцією (ст.34) права на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, права вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в іншій спосіб — на свій вибір. Це, крім того, на мою думку, також підтверджує можливість антиконституційного перевороту в Україні.

Порушуючи кримінальну справу та вносячи подання про надання згоди на притягнення мене до кримінальної відповідальності, Генеральний прокурор і ті, хто організовував цю акцію, мабуть, наївно розраховували на те, що цим вони створили мені "проблеми", якими я змушений буду займатися, витрачаючи на це багато часу, не зможу через це у повному обсязі виконувати свій громадянський обов'язок та професійні повноваження, особливо як член депутатської слідчої комісії, викривати корупціонерів найвищого рівня, вести пошук схованих за кордоном валютних коштів, нерухомості вітчизняних можновладців і "хрещених батьків". Невже не розуміють, що цю "кашу" доведеться з'їсти їм усім — і тим, хто її замовив, і тим, хто "заварив". А ми робили і робитимемо свою справу. І зупинити нас не під силу нікому.

За три роки роботи головою Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією мені довелося пережити різне. Було все. Спочатку пробували купити квартирами, автомашинами, посадами, званнями, державними нагородами. Потім — шантаж, погрози, спроби фізичної розправи. МВС і СБ України неодноразово вивозили із Києва і переховували мою сім'ю. Була спроба викрасти молодшого сина. Тепер — порушили кримінальну справу...

Який наступний крок зробить клаково-мафіозна корумпована державна влада?! Здогадатися неважко, що слід чекати від державної мафії, якщо після цього я не замовкну або не піду на відповідний компроміс.

Доля посилає чергове випробування. Вірте, що і це завдяки вашій підтримці пройду з честю і гідністю. Нестиму свій хрест до кінця. Але компромісу з мафією і корумпованою владою бути не може. Ніколи!

А суд буде, і обов'язково. І не тільки земний... За скоєні злочини проти власного народу рано чи пізно, але доведеться відповідати. І відповідати спроба. Ким би ти не був. Світова історія знає приклади, у тому числі і недавні, коли на лаву підсудних сідають не тільки генеральні прокурори, міністри, прем'єр-міністри, а навіть і президенти.

Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО,
народний депутат України,
голова Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, полковник.

Міністр розказує байки. Президентський указ не діє. Це й передбачалося?

«Ніщо не може бути згубливішим для держави та народу, ніж зневага до своїх добрих звичаїв, законів, мови, прийняття чужих порядків і чужої мови. Та ще більшою трагедією є бажання стати іншим народом».

Юрій Крижанич,
югославський учений та політик XVII століття.

ЦЕ — передостання публікація серії, присвяченої проблемам національного інформаційного простору (див «ГУ»—«Троянський кінь романтичного законодавства, або У лабіринті євразійства та прагматизму» (15 квітня), «На сто громадян — 7 україномовних і 54 —російськомовних періодичних видань» (6 травня), «Йдіть з НАТО своїм цілуйтесь» (13 травня), «Витівки скапенів у рясах та партикулярних піджаках, або Преса по-запорізьки» (20 травня). Перед завершальним виступом за участю зацікавлених у розв'язанні постало? проблеми фахівців ми вирішили оглянути листи наших читачів, які відгукнулися на кореспонденції «Голосу України». Проте це не буде звичний огляд пошти. Спробуймо розширити виднокіл розмови з метою глибшого проникнення в тему.

Учора і сьогодні

Проблема формування національного інформаційного простору ненова. Вона постала відразу ж після встановлення в Україні радянської влади, опір якій був особливо активний у перші роки існування СРСР і продовжувався аж до кінця двадцятих років. Більшовики розуміли, що збройне підкорення ще не означає завоювання ідеологічне. В партійні маси було кинуто гасло українізації, тобто відродження національного життя. Партійні постанови вимагали від усіх членів ВКП(б), зокрема, знання української мови. Особливою їх турботою була преса та засоби масової інформації. 1928 року в Україні рідною мовою видавалося 68,8 відсотка газет. Зукраїнізований «Комуніст» спочатку мав тираж 28 тисяч примірників, а через два роки — 122 тисячі. «Пролетар» виходив тиражем у 79 тисяч примірників, а «Радянське слово» — 600 тисяч. Журнали, що видавалися українською мовою, становили 84 відсотки від загального тиражу.

Отже, як бачимо, зробити інформаційний простір україномовним — проблема не така вже й складна. Потрібна лише відповідна державна ПОЛІТИКА. А для її формування й реалізації недостатньо повторювати на всіх велелюдних зібраннях про те, що наш народ об'єднає й примирить спільна національна ідея. В чому ї? суть? У поклонінні минулій славі та величі чи в модернізації життя України? Очевидно, потрібне глибоке усвідомлення ролі києворуської спадщини та козаччини в історії України, але ще потрібніший нам сьогодні пошук цивілізованого шляху в майбутнє, котре має стати спільним і для лівих, і для правих політичних сил.

Торкаємося питань політичних, адже саме від них залежить розв'язання проблем формування національного інформаційного простору. Квітневий Указ Президента України «Про державну економічну підтримку вітчизняних друкованих засобів масової інформації» не змінив ситуації в пресі та ЗМІ. Поділ друкованих видань на «наші» та «ненаші» не зняв напруження й не розв'язав пасталих проблем (про це детальніше — в завершальній публікації циклу).

Сьогодні і завтра

Зрозуміло, що листи читачів, як завжди, були різноманітні. Одні вітають наші виступи, другі — палко протестують проти, як вони пишуть, «свободи слова й прав російськомовного населення».

Звернімося до зарубіжного досвіду.

В демократичних США уряд для регулювання потоку інформації має спеціальний апарат. Вашингтонська пропагандистська армія нараховує понад 5 тисяч чоловік, які зайняті безпосередньо «зв'язками з громадськістю» та редагуванням новин. Головна їхня мета — захистити національну безпеку США.

В кожній країні є подібні служби, щоправда всі прагнуть опиратися в цій роботі на громадськість (створюються шкільні, представницькі ради, які вирішують, що читати й що дивитися чи слухати, особливо молодим громадянам тощо). Зрозуміло, вся ця робота ведеться цивілізованими методами й у рамках законності та міжнародних угод.

Проти поділу преси на «нашу» й «ненашу» виступає харків'янин Є. Щеголь. На жаль, його кількасторінковий лист містить і цікаві міркування, і не зовсім. Тому хочеться, щоб пан Є. Щеголь зрозумів, що сприяння саме україномовним газетам та ЗМІ — це, швидше, компенсація за кількадесятилітній шалений тиск іномовної духовності й утиски з боку тоталітарного режиму, котрий хотів будь-якими засобами зрусифікувати Україну. А те, що вітчизняна преса та ЗМІ повинні обов'язково підняти свій інтелектуальний рівень, —істина безсумнівна.

Ветеран праці киянин Микола Кравчук вважає такими, що не відповідають дійсності, дані, використані нами в публікаціях (на 100 громадян — 7 україномовних і 54 російськомовних газет). Що ж, шановний читачу, підійдіть до будь-якого газетного кіоска й переконайтеся в цьому.

Солідарні з ветераном праці й кияни М. Корнійчук та М. Щербина. Вони вважають, що, якщо майже половина громадян України мають родичів та друзів у країнах СНД та Російській Федерації, то й орієнтуватися наша держава повинна тільки на схід. А якщо через кілька років ми матимемо родичів та друзів у Польщі, Прибалтиці й взагалі в Європі, тоді на кого треба буде нам орієнтуватися?

Підтримують наші публікації уманець В. Білоус, запоріжець І. Василенко, сумчанин А. Карась, одесит О. Лисак, полтавчанин М. Брага та інші однодумці.

Словом, усі ми ще перебуваємо в полоні минулого й мислимо категоріями вчорашнього дня. А відповідь на більшість актуальних питань знайдено в Конституції України. Прочитаймо її уважно ще раз! Усі прочитаймо — і рядові громадяни, й урядовці. І не відкриваймо Америки, а ставаймо законослухняними синами держави.

* * *

А поки ламаються списи в дискусіях, криловський кіт Васько спокійненько доїдає своє курча. В українському інформаційному просторі так само вільно почувають себе ті, хто часто дезінформує читача, нав'язує йому свою упереджену думку щодо нашої держави, її народу.

«Комсомольская правда в Украине» (23—30 травня) порадувала читачів відкриттям. Виявляється, усунутий з посади міністра оборони РФ І. Родіонов — «решительный генерал, которого до сих пор помнят в Грузии». Чому ж не пам'ятають, адже це він дав наказ російським солдатам застосувати як зброю саперні лопатки під час розгону мирної демонстрації в Тбілісі, у результаті чого було зарубано десятки людей, навіть вагітних жінок, що випадково потрапили під руку московським воякам.

А скільки іронії вклав М. Сухомозький у коментар «Украина и Польша пришли «к согласию и единению». Не люблять москвичі, коли їхні сусіди об'єднуються, але не з ними.

О. Мусафірова теж прагнула щось відкрити в історії українських грошей, але знань виявилося замало, то всі свої емоції авторка вклала у заголовок «Гоп, кума, не журись — в хате гривни завелись!» Що тільки не вийшло з-під пера горе-дослідниці: від גобак часів Н. Махна до звичного для українофоба невігластва.

«Труд-Україна» (23—29 травня) лякає читачів ростом злочинності українських емігрантів. Трудівців хвилює майбутнє Криму, де відбуваються адекватні нинішній ситуації демографічні зміни: російське населення повертається на свою історичну батьківщину в Російську Федерацію, а в Крим, теж на свою історичну батьківщину, переїздять кримські татари.

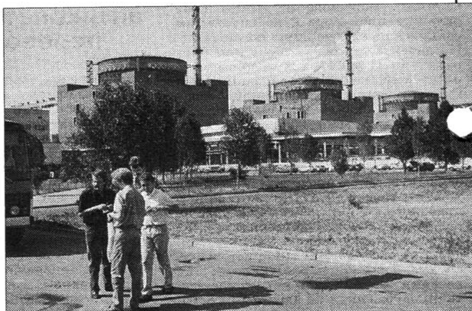
А що прочитаємо завтра?

Віталій АБЛІЦОВ.

ПРОБЛЕМА ШКОЛИ І... БЕЗПЕКИ АТОМНОЇ СТАНЦІЇ

Тривожний лист

БАТЬКІВСЬКИЙ комітет середньої школи № 3 міста Енергодара провів чергові збори, щоб ще раз обговорити ситуацію, що склалася, з навчанням своїх дітей. До складу комітету входять люди, які безпосередньо відповідають за безпеку Запорізької атомної електростанції, — це їхній прямий службовий обов'язок: Василь Лилак — заступник генерального директора ВО ЗАЕС, Анатолій Ткач — заступник начальника цеху теплової автоматики ВО ЗАЕС, Наталя Скорих — голова профкому ВО ЗАЕС та інші.

Йшлося про проблему, що виникла в місті після страйку вчителів усіх енергодарівських шкіл напередодні травневих свят. Страйковий комітет усе-таки прийняв рішення продовжити навчання дітей у школах. Але це не знімає основних проблем, які змушують учителів іти на крайні заходи, що дуже непокоїть батьків.

***Коротка довідка:** Енергодар Запорізької області — 60 тис. чол. населення, 6 загальноосвітніх шкіл, один центр професійної підготовки молоді, 12500 учнів, учительський корпус — 1700 чоловік плюс 300 чоловік технічного персоналу, встановлена областю квота відрахувань до міського бюджету — 1 %.*

Енергодар — місто енергетиків. Тут працює на повну потужність найбільша в Європі Запорізька АЕС, яка забезпечує 18 % усього енергоспоживання в Україні та 40 % виробництва електроенергії на атомних станціях.

Тут виховують майбутнє покоління атомників країни, починаючи зі шкільної лави і до професійної підготовки на робочих місцях атомної електростанції.

І саме тут вчителі шкіл змушені були відмовитися навчати дітей. Не тому, що не хочуть, а тому, що фізично не можуть нормально вести навчальний процес: украй незадовільне матеріальне становище змушує їх шукати заробітки на стороні, бо держава не платить зарплати. 1997 року вчителям міста виплатили зарплату лише за січень і лютий. А виплату за листопад і грудень 1996 р. заморожено на невизначений час.

Мало того, постановою Кабміну України від 30.08.1996 р. № 1033 по суті запрограмовано звільнення із шкіл 500 вчителів, тобто 34 % учительського корпусу.

Подивімося, до чого це веде. Батьківський комітет ставить питання так. Основна частина учнів (86 %) — діти працівників Запорізької АЕС, тобто людей, покликаних під час вироблення електроенергії забезпечити нормальну, безпечну роботу атомної електростанції.

Але персонал АЕС мало того, що вельми занепокоєний власним становищем, бо не отримує вчасно свої у середньому по 105 гривень за місяць готівкою, не кажучи вже про відпускні та інші невиплати зароблених грошей, а й дуже стурбований регулярними відмовами лікарів міста лікувати їхніх дітей, дружин, батьків. Кожний атомник переживає, де його дитина, поки батько й мати на роботі, що з нею. В школі чи знову немає уроків? Та й ким стануть син, дочка без якісної освіти — також питання не пусте. За статистикою, Енергодар — одне з найкриміногенніших міст області. Тут є весь «букет» криміналу: і наркотики, і малолітня проституція, і пограбування, і насильства, і вбивства. Занепокоєність за дітей не дає змоги персоналові станції, який має справу на роботі з високими технологіями світового рівня, повністю зосередитися на головному — безпеці роботи атомних енергоблоків.

Не випадково в останні місяці зросла кількість відмовлянь на АЕС з вини персоналу, а 6-й енергоблок після виходу з ремонту в квітні цього року тричі зупинявся, причому двічі — аварійним захистом.

Проблема особливо загострилася після виходу вищезгаданої постанови Кабміну України, на підставі якої область установила в бюджеті на освіту для Енергодара 2,2 млн. гривень замість потрібних 5,6 млн. грн., що адекватно скороченню 500 вчителів і наповненню навчальних класів по 40—45 чоловік. Про якість освіти дітей, звісно, казати не випадає. І вчителі, прийнявши «умови гри», ідуть із шкіл, вимушено перетворюючись на торговців, «човників» та ін., дискваліфікуючись і озлобившись від систематичного недоїдання. Більше вони в школи не прийдуть, навіть якщо в майбутньому з'явиться така можливість. Бо це вже будуть не вчителі. Розвалити систему, як ми знаємо, — справа нехитра. І не такі системи ламали на наших очах.

Проте такі «умови гри» не можуть бути прийняті персоналом АЕС. Не можуть вони бути прийняті й Україною, бо призведуть до істотного зниження безпеки АЕС. «Батьки» міста, розуміючи всю гостроту проблеми, не можуть розв'язати це питання, бо обумовлений 1 % відрахувань до бюджету не дає змоги утримувати систему освіти на рівні минулого року.

Але безпека АЕС — це передусім безпека регіону і, зрештою, всієї країни. І адміністрація Запорізької області, по суті, відповідальна за те, що не може розв'язати проблему і посилається на брак грошей у казні держави. Проте обласна влада, яка встановила той самий 1 % для Енергодара, — дискримінаційний відсоток порівняно з іншими районами Запорізької області — має знайти на основі Закону про місцеве самоврядування правильні пріоритети і вихід із становища.

І керівникам держави час зрозуміти, що їхня нездатність вивести з «тіні» 60 % економіки країни, їхнє невміння налагодити податкову політику веде не лише до спустошення казни, а й стає прямою загрозою безпеці держави та її громадян. Становище надто серйозне, щоб його можна було лише констатувати і нічого не вживати. У «тіні» ті, хто не платить податки. Невмінням властей різних рівнів змусити всіх платити податки містить у собі загрозу непоправного. Саме це має бути ясно керівництву області та країни!

Сьогодні нікому легко не живеться. Це всі відчувають повсякчас на власній «шкурі». Та є невідкладні проблеми.

Неодноразові батьківські звернення (понад 25 тисяч підписів) до вищих структур влади України до жодних дійових кроків не привели, і соціальне становище вчителів міста катастрофічно погіршується з кожним днем. Тут украй потрібно, щоб і уряд, і обласна адміністрація побачили, нарешті, до чого призводить така ситуація з освітою та охороною здоров'я в Енергодарі. І не ставилися до страйків місцевих учителів, до становища місцевих лікарів як до звичайного явища. Інакше — лихо.

Порядок відрахувань до бюджету міста атомних енергетиків слід переглянути з урахуванням розумних пріоритетів. І зробити це треба негайно.

Працівники Запорізької АЕС і члени їх сімей:
Петро Пальчик, Ольга Оверченко,
Зінаїда Павлова, Лідія Алієва та ін.

За пенсією — до сільмагу

Місцевий масштаб

***Якось після** закінчення сесії Житомирської обласної ради велику групу її учасників повезли до Баранівки, аби показати тамтешній магазин (на знімку).*

Перетворився він на показовий завдяки дню села — це такий день, коли за розпорядженням голови облдержадміністрації всі керівники їдуть у глибинку досліджувати місцеві проблеми.

Заступник голови облдержадміністрації Олексій Кучмар звернув увагу на баранівський магазин «Сучасне домашнє господарство», в якому з товарами було так само важко, як з грішми в гаманцях мешканців селища. Олексій Володимирович ще недавно керував одним із найбільших житомирських підприємств, тож ідея народилася швидко, і вже днів за десять магазин не можна було впізнати. Потрапили сюди навіть голландські туристи. Непогано отоварились. В цьому магазині можна екскурсії проводити — демонструвати, на що здатні підприємства області. Хоча лише кілька відсотків з них мають незаблоковані рахунки в банках...

Зарубіжні туристи в Баранівку, на жаль, заїжджають нечасто. На хрусткі папірці місцевих жителів торгівля теж не дуже розраховує. Отож очікують, що пенсіонери та бюджетники понесуть сюди інші платіжні засоби — довідки про неодержані пенсії чи зарплати, і держава розраховується з ким — цукерками, з ким — шкарпетками, з ким — посудом чи бодай держаком до лопати. А заразом і підприємства виручить: тільки в Баранівському районі лежать мертвим вантажем товари легкої промисловості на 5 мільйонів гривень.

Вивчати досвід складної бухгалтерії розрахунків з Пенсійним фондом та бюджетом приїздили до Баранівки представники всіх районів області, бо одержали вказівку протягом місяця відкрити такі магазини в себе.

... А районні газети ще торік інформували, як сільськогосподарські та промислові підприємства розраховуються з Пенсійним фондом. Тепер зведення повідомляють, хто і як виплачує пенсію натурою. В Овруцькому районі, приміром, де справи з заборгованістю перед пенсіонерами не такі кепські, як у інших, з 23 КСП лише одне — «Великофоснянське» не має боргу перед Пенсійним фондом. І тільки тому, що 250 пенсіонерів одержали пенсії — в середньому на 80 гривень — натурою. Кажуть, особливою популярністю користуються дари лісу: надійшло вже більше двох тисяч заяв видати пенсію дровами.

Отак і крутяться незалежно один від одного — рулони банкнотного паперу на фабриці в Малині і «безготівкові» зарплати та пенсії.

Є в цьому і певний позитив. Якщо представники влади на всіх рівнях отримуватимуть зарплату товарами, то, певно, краще дбатимуть про вітчизняного товаровиробника...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото Михайла П'ЄХА.

Фотозапитання

Трансплантологія — поза законом?

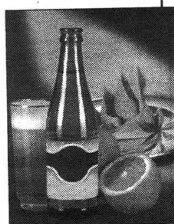
На базі Запорізької обласної лікарні четвертий рік працює Центр трансплантації, очолюваний професором, доктором медичних наук Олександром Никоненком. За цей час колектив зробив 162 пересадки нирок, три пересадки печінки, а в перспективі — проведення трансплантації інших органів і навіть серця. За сприяння запорізьких підприємств вдалося придбати необхідне обладнання, зокрема апарати штучного кровообігу та гемодіалізу. Місцеві фахівці вивчали досвід трансплантації в Європі та Австралії, а нині вже й самі можуть здивувати західних колег. До речі, першу в Україні операцію з пересадки печінки було здійснено саме в Запоріжжі.

За даними МОЗ України, щороку 2,5 тисячі наших співгромадян потребують пересадки нирок, 1,5 тисячі —печінки, 1 тисяча — серця. На жаль, розвиток галузі стримує брак коштів та нормативної бази.

Фото Бориса ДВОРНОГО (ДІНАУ).

На знімку: професор Олександр Никоненко.

Чи не бажаєте добавки?

Днями Міністерство охорони здоров'я на прес-конференції виклало власну версію конфлікту між Держстандартом та медичним відомством, викликаного появою горезвісного наказу № 222. Як уже повідомляв «ГУ», цим документом за підписом колишнього головного санітарного лікаря МОЗ було затверджено санітарні норми та правила застосування більш ніж 400 харчових добавок. Держстандарт вимагає припинити дію наказу «до його метрологічного забезпечення», з чим категорично не згодна нинішній головний санітарний лікар МОЗ Любов Некрасова. Річ у тім, що в Україні відсутні технології, котрі дозволяють виявити в харчових продуктах більшість із згаданих добавок. А МОЗ виходить із того, що всі затверджені норми відповідають рекомендаціям Європейського союзу і припинення наказу передусім ударить по вітчизняному виробнику. Адже сьогодні, на думку Любові Некрасової, без застосування харчових добавок неможливо виробити продукцію, конкурентоспроможну на зовнішньому ринку. І багато провідних українських підприємств, зокрема «Росинка», «Оболонь», столична фабрика ім. Карла Маркса, почали використовувати їх у технологічному процесі.

Г. Р.

На туристів чекають ліпші часи

В Україні діють понад 2 тисячі туристичних комерційних фірм і бюро, існує структура Держкомтуризму, проте нерідко буває, що всі їхні функції зводяться лише до того, аби продати турпутівку. А як уже там поведеться мандрівникові у подорожі, нікого не обходить.

Брак професіоналізму та досвіду гальмує інтенсифікацію туристичної галузі, а наша сфера послуг, з її залишками «совкового» ставлення до клієнта, просто не витримує жодних порівнянь в очах західного гостя. Щоб зарадити справі, в Києві створено Асоціацію навчальних закладів України туристичного і готельного профілю. До її складу ввійшло понад 29 закладів і установ з 12 областей країни. Серед них — Київський інститут туризму і готельного господарства, Державна льотна академія, Чорноморське морське пароплавство, Харківська державна академія технології та організації харчування тощо.

— В усіх розвинених державах світу, — каже президент асоціації, кандидат філософських наук Володимир Федорченко, — туристична індустрія є однією з найприбутковіших статей бюджету. Капіталовкладення в неї повертаються досить швидко. Засновники асоціації об'єднують свої зусилля для сприяння розвиткові системи підготовки та підвищення кваліфікації кадрів туристичної галузі. Адже давно настав час не просто надавати ліцензію кожному, хто бажає працювати на цій ниві, а й потурбуватися про його фаховий рівень.

У планах асоціації — розробка й реалізація програм безперервної, ступеневої освіти у поєднанні з виробничою практикою в організаціях — членах об'єднання. І, звичайно, встановлення ділових зв'язків із зарубіжними партнерами, стажування студентів і викладачів за кордоном.

Асоціація має недержавний статус, проте її участь у вирішенні питань державної ваги може бути справді значуща. Адже на часі — розв'язання проблеми якомога повнішого використання туристично-рекреаційного потенціалу України. І будь-які зусилля, витрачені тут, будуть віддані сторицею.

Ніна ОЛІЙНИК.

Літаки вже не літають, а борг висить

Транспорт

***На зорі** нашої незалежності, коли внаслідок розпаду Союзу почали швидко розмножуватися самостійні держави, акціонерні товариства, холдинги і компанії, постало безліч проблем. Особливо з поділом нажитої спільною працею радянського народу власністю.*

Кому вона дісталася, історія ще з'ясує. Легко буде розібратися з фабриками, заводами та землею —нерухомість усе-таки. А ось з рухомістю й були проблеми. Особливо відчула їх незалежна держава з появою Українського об'єднання цивільної авіації «Авіалінії України».

— Чим літатимемо, панове-товариші? — запитали одне одного в Кабміні та інших зацікавлених організаціях. Адже літаки залишилися в Москві в «Аерофлоту».

Вихід знайшли: купити. Де? Це доручили вирішити зовнішньоторговельній фірмі «Укрзовнішпромтехобмін», яка блискуче впоралася із завданням, вийшовши на Польські повітряні лінії «ЛОТ». Поляки запропонували купити сім літаків Іл-62 за 15 мільйонів доларів. Коли наші почали торг, вони підкинули ще два літаки Ан-24. Вигідно? Вигідно. Але перш ніж ударити по руках, поляки зажадали гарантій. Кабмін став гарантом договору, а отримувачами літаків — Міністерство економіки України та Українське об'єднання цивільної авіації «Авіалінії України».

Так незалежна Україна отримала кілька старих літаків. Із них нині літають лише два за маршрутом Київ—Нью-Йорк—Київ, завдаючи в кожному рейсі збитків до 10 тисяч доларів, лякаючи американців своїм технічним станом.

Але все це приповідка. Казка — попереду. За п'ять-шість років, що минули від моменту купівлі літаків, багато що змінилося. «Укрзовнішпромтехобмін» перетворився на «Укрбарімпекс», а замість Українського об'єднання цивільної авіації «Авіалінії України» наказом міністра транспорту було створено державну авіакомпанію «Авіалінії України». Нічого спільного авіакомпанія з об'єднанням не має, окрім назви «Авіалінії України». Але саме між «Укрбарімпексом» та авіакомпанією нині точиться суперечка про борги, яку розглядають різні інстанції арбітражного суду. Річ у тім, що за придбані в Польщі літаки «Укрбарімпекс» розраховувався виручкою від реалізації за кордоном дизпалива і власною валютою. Розрахувався повністю, але не дочекався погашення боргів від гаранта та отримувачів лайнерів. Тобто «Укрбарімпекс» отримав лише 12,5 мільйона доларів замість 15, сплачених полякам. І, звісно, подав позов до Київського міського арбітражного суду про відшкодування своїх збитків авіакомпанією. Суд виніс рішення примусово стягнути з «Авіаліній України» 3 млн. 640 тисяч доларів. Компанія почала відшкодовувати заборгованість, а потім схаменулася: до взаєморозрахунків з «Укрбарімпексом» вона зовсім не причетна, бо не є правонаступницею Українського об'єднання цивільної авіації, не виступала як покупець.

І взагалі від куплених літаків авіакомпанія нині не отримує ніякого прибутку. Самі збитки. До того ж два із семи Іл-62 поляки передали нам у такому технічному стані, що їх так ніколи й не використовували за прямим призначенням. Як, між іншим, і «довažок» до цього —літаки Ан-24.

Тобто розплачуватися за чужі помилки компанія не захотіла. Її керівництво, міністр транспорту з роз'ясненням обставин справи звертався до Верховної Ради України, Кабінету міністрів, Вищого Арбітражного суду, Генеральної прокуратури. Адже операція із закупівлі літаків для України починалась у бартерному режимі та під гарантію Кабміну, що товар буде оплачено за рахунок держресурсів. А сьогодні державна авіакомпанія «Авіалінії України» опинилася віч-на-віч з великим боргом. І подальше примусове стягнення коштів з її банківського рахунку може призвести не тільки до банкрутства, а й розвалу цивільної авіації України.

До цього прислухалися, і Генеральна прокуратура кілька разів зупиняла виконання рішення Арбітражного суду. Але справу не закрито. Проблема висить у повітрі. «Укрбарімпекс» наполягає на відшкодуванні збитків. І це справедливо. Але відшкодовувати їх має авіакомпанія. А це — очевидна несправедливість. Бо за борги мають відповідати гарант і ті, хто обіцяв заплатити за літаки.

Цю справу невдовзі знову розглядатимуть у Київському міському арбітражному суді, і хочеться, щоб у арбітра не забракло мудрості та мужності для винесення справедливого рішення.

Олексій ІВАНЕНКО.

Хроніка. Факти. Події

● *Ла-Пас*

Не переворот — так вибори

Практично без інцидентів відбулися в неділю загальні вибори в Болівії. Єдиним винятком став вибух динамітної шашки в одному з районів болівійської столиці, від якого, на щастя, ніхто не постраждав. За попередніми даними, кандидат у президенти Уго Бансер набрав найбільшу кількість голосів. Як повідомляє болівійське телебачення, за кандидата партії правого напрямку Націоналістична демократична дія проголосувало понад 23 відсотки болівійців, котрі прийшли до виборчих дільниць.

У 1971 році генерал Бансер очолив державний переворот і правив у Болівії сім років. Після цього він шість разів виставляв свою кандидатуру на президентських виборах, і цього разу 71-річний політик має реальні шанси очолити країну демократичним шляхом.

● *Оттава*

Влада не зміниться?

Учора в Канаді відбулися чергові парламентські вибори. Про результати поки невідомо, але експерти вважають, що вибори не призведуть до зміни влади. Правляча ліберальна партія, очолювана прем'єр-міністром Канади Жаном Кретьєном, за одностайною думкою політичних спостерігачів, проведе до нижньої палати парламенту найбільшу кількість депутатів. Вибори до верхньої палати — сенату, не проводяться, його членів призначає генерал-губернатор Канади за поданням глави уряду.

● *Белград*

Допоможуть лише дисциплінованим

Адміністрація США надаватиме допомогу лише тим сторонам у Боснії та Герцеговині, які справді дотримуються букви й духу Дейтонських угод, заявила в Сараєво на зустрічі з керівництвом президії Боснії і Герцеговини держсекретар США Мадлен Олбрайт. Вона закликала членів президії — лідера мусульман Алію Ізетбеговича, представника сербів Момчило Країшніка та хорватського керівника Крешиміра Зубака активніше сприяти створенню єдиних державних органів влади та забезпечувати умови повернення біженців до місць довоєнного проживання.

● *Абу-Дабі*

Конференція передчасна

Обговорення питання про скликання 4-ї конференції з економічного співробітництва на Близькому Сході та в Північній Африці, проведення якої заплановано на листопад цього року в Катарі, "передчасне". Таку думку висловив у Маскаті державний міністр з іноземних справ Осман Юсеф бен Алаві бен Абдалла. Він підкреслив, що головною метою конференції є "слугування справі миру", тому доля її чергового скликання та участь у ній Ізраїлю залежить від "зусиль, яких буде докладено для врятування мирного процесу" на Близькому Сході.

● *Рабат*

Теракти як виборча платформа

Сім осіб загинуло та понад 60 одержали поранення внаслідок двох терористичних актів, здійснених у неділю ввечері в алжирській столиці. За даними поліції, з інтервалом 50 хвилин терористи підірвали дві саморобні бомби: першу — в автобусі, другу — на одній із площ столиці. Поки ніхто не взяв на себе відповідальність за ці теракти, однак алжирське радіо пов'язує їх з активізацією злочинної діяльності озброєних ісламістських бандформувань напередодні 5 червня — дати проведення парламентських виборів.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних агентств.

Документи ратифікують? Запитання, звичайно, цікаве...

(Початок на 1-й стор.)

— Я із хвилюванням та доброю надією ступив на гостинну українську землю, — заявив ще в аеропорту Бориспіль Президент РФ Борис Єльцин. — Відсутність Договору про дружбу і співробітництво заважає жити, працювати, існувати двом державам. Необхідно розрубати цей вузол, відкрити дорогу до співробітництва в усіх напрямах...

Справді, останнім часом, дискусії щодо того, як поділити флот і чи варто його взагалі ділити (а підписання договору російська сторона пов'язувала із розв'язанням саме цього питання), лише загострювали двосторонні відносини. Нині флот поділено, договір підписано. Що далі? Російський парламент скасує прийняті ним заяви та закони щодо статусу Севастополя та Чорноморського флоту? Навряд. Уже нині російські законодавці, наприклад, лідер російських комуністів Геннадій Зюганов, заявляють, що Федеральні Збори не ратифікують угоди про поділ ЧФ, оскільки його взагалі не слід ділити.

Перший заступник міністра закордонних справ РФ Борис Пастухов переконаний, що законодавчий орган Росії «керуватиметься вищими інтересами держави, виявить мудрість і ратифікує ці документи». Такої самої думки дотримується й заступник керівника апарату Президента РФ, його пресссекретар Сергій Ястржембський. Навіть глави верхньої та нижньої палат Федеральних Зборів РФ Єгор Строєв та Геннадій Селезньов пообіцяли, що російські законодавці ратифікують підписані документи вже цього місяця. Але хто може зобов'язати парламентську більшість ухвалювати рішення, з якими вона не згодна?

Очевидно, політичні пристрасті вируватимуть й у Верховній Раді України. Народний депутат ВР, лідер Народного Руху України В'ячеслав Чорновіл вже провів прес-конференцію, на якій зокрема заявив, що «Росія змогла поставити на коліна керівників української держави... З огляду на імперські агресивні зазіхання з боку Росії щодо Криму взагалі та Севастополя зокрема, які відображено в кількох ухвалах Держдуми, залишати на 20 років Чорноморський флот Росії — це означає постійно нагнітати атмосферу, напруження не тільки в Криму, а й в усій Україні». Постає запитання: якщо ні російський, ні український законодавчі органи не ратифікують підписані документи, як далі розвиватимуться події? Документи відправлять на доопрацювання? Жоден політик, якого я про це запитувала, не зміг (чи не захотів) відповісти. Закликають бути оптимістами й вірити у краще майбутнє.

Що ж, будьмо оптимістами. Попри те, що вже нині обидві сторони поширюють різну інформацію щодо того, які бухти відійшли Росії, а які Україні (щодня російських бухт дедалі більшає). Попри те, що політики уникають розмов про умови оренди та взаєморозрахунки, кажучи лише, що вони здійснюватимуться за рахунок скасування державного боргу України за енергоносії. Попри те, що Росія закликає Україну не поспішати з делімітацією та демаркацією більш як 1500 км спільного кордону (мовляв, цей процес не полюбляє поспіху), а наша держава, навпаки, намагається активізувати переговори. Ми можемо навіть пропустити повз вуха й нові звинувачення, які висувають росіяни. Російська сторона несподівано закинула Україні, що держава позбавляє українських росіян можливості здобувати освіту рідною мовою!...

Отже, будьмо оптимістами. І підсумуємо події останнього місяця з погляду на те, що він приніс Україні. Міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко під час своєї прес-конференції оголосив список документів, що їх було підписано за останній період. Крім угод щодо поділу ЧФ та Договору про дружбу і співробітництво, парафовано Договір про дружбу і співробітництво з Румунією (учора його було підписано), Хартію про співробітництво України та НАТО, поставлено підписи під Договором про кордон нашої держави і Білорусі (це перший документ про врегулювання кордону між колишніми республіками колишнього СРСР). У травні президенти України та Польщі підписали заяву про примирення, у Києві відкрито інформаційний центр НАТО. А 8 травня у Москві президенти Росії, України, Молдови та керівники Придністров'я підписали меморандум про врегулювання конфлікту в Придністров'ї... «Нині світ усвідомлює, що Україна не тільки споживач миру і стабільності, а й активний вкладник у зміцнення безпеки», — вважає Геннадій Удовенко. Отож, хоч би як розвивалися наші відносини з Росією в майбутньому (хоч ми й оптимісти, але вони не будуть безхмарними), Україна щодня набуває нової сили і ваги у світі. Це те, що може бути найкращим гарантом її безпеки.

Наталя ФІЛІПЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку: Борис Миколайович, підходячи до журналістів в аеропорту Бориспіль, також казав: «Тільки одне запитання!».

Свята Земля героїв пам'ятає

Експрес-інтерв'ю

Нещодавно наших співвітчизників, ветеранів Великої Вітчизняної війни вшановували в інформаційно-культурному центрі Посольства Держави Ізраїль в Україні. Про це кореспонденту "ГУ" розповів голова групи у зв'язках з Ізраїлем міжнародної комісії Міжнародного українського союзу учасників війни Марк РОХЛІН.

— Двадцять трьох ветеранів нагородили медалями Ізраїлю "До 50-річчя Перемоги". Рішення про це було прийнято під час недавнього візиту українських учасників війни на Святу Землю.

Ці нагороди вручає досить авторитетна у себе на батьківщині Асоціація інвалідів війни Ізраїлю, з якою українські ветерани підтримують постійні контакти.

Загалом група у зв'язках з Ізраїлем Міжнародного українського союзу учасників війни, члени якої отримали медалі, об'єднує 8400 чоловік із 23 міст. Як правило, членами групи стають ветерани-євреї або ж ті, хто просто поважає культуру і традиції ізраїльського народу.

Ми переконані, що Друга світова війна — це трагедія всієї планети, і кордони між державами не така велика перепона для налагодження контактів ветеранів різних держав.

Президент розпускає, народ вибирає

Минулого тижня відбулося останнє засідання уряду Алена Жюппе. Президент Франції Жак Ширак оголосив, що, незалежно від результатів голосування на дострокових виборах до Національних зборів, уряд піде у відставку.

Отже, Франція в неділю проголосувала. Мабуть, коли президент Жак Ширак оголошував про розпуск Національних зборів та дострокові парламентські вибори, він не сподівався, що праволіберальні сили, а також Партія на підтримку Республіки, яку він сам очолює, втратить чимало мандатів. Хоча експерти вважають: якби вибори відбулися у передбачений конституцією термін, тобто наступного року, то втрати були б іще серйозніші.

Франція надто довго відкладала "на потім" соціально-економічну модернізацію, і тому відстала від інших країн. Такої думки дотримується офіційний Париж. Зволікання дорого коштувало французам. Саме воно, за словами президента Жака Ширака, спричинило швидкі темпи зростання безробіття, збільшення податків та проблеми у сфері соціального захисту. "Коли я оголошував про дострокові вибори, — заявив журналістам президент Франції, — то прагнув визволити національну енергію, щоб повернути нації її силу".

А на думку офіційного Парижа, це можна зробити, лише долучившися (а якщо буде можливість, й очоливши) до інтеграційних процесів у Європі. Це пояснює і прагнення Франції хоч би що там було дотримуватися жорсткого графіка виконання Маастрихтських домовленостей. Задля цього французькому урядові доведеться піти на непопулярні заходи жорсткої економії, щоб у такий спосіб зменшити до 1998 року дефіцит бюджету. Зрозуміло, першою зазнає змін (не найкращих) соціальна політика, що неминуче призведе до невдоволення потенційних виборців. Отож, якби вибори відбулися 1998 року, то праволіберальна коаліція могла б опинитися не просто в меншості.

Хоча, якщо пригадати блискучу перемогу Жака Ширака на президентських виборах, а також всенародні веселощі, що розпочалися на вулицях Парижа по тому, як було проголошено результати голосування, то нинішня ситуація засвідчила: хоч Жак Ширак не відбув і половини призначеного йому президентського терміну, популярність політичних сил, які він репрезентує, впала. Французи більше люблять говорити про революцію, ніж бути її учасниками. І прагнення правих лібералів провести економічні реформи наразилося на громадянський протест. Або пригадати хоча б торішній кількатижневий страйк, коли було паралізовано роботу майже всіх підприємств і закладів — приватних і державних.

Такі настрої стали головним помічником лівих під час виборів. Цікаво, що досить багато голосів отримала й радикально права опозиція. Лідер Національного фронту Франції Жан-Марі Ле Пен, вважає, що втрата правими лібералами колишньої сили "паралізує" намір президента Жака Ширака "розчинити Францію в єдиній Європі".

Нині для Жака Ширака настали аж ніяк не найкращі часи: президент-голліст, лівий парламент і відповідно лівий уряд... Чи вдасться за такої ситуації проводити розпочаті реформи? Це питання хвилює і Європу.

Наталя РІЗНИК.

Хто сміється останній

Доведеться-таки відповідати

Певно, донедавна у Сполучених Штатах всерйоз не сприймали судовий позов Поли Джонс до нинішнього господаря Білого дому Білла Клінтона. Як пам'ятаєте, ця жінка звинувачувала американського президента у "сексуальних домаганнях" у той період, коли він займав пост губернатора Арканзасу.

Адвокати Клінтона тоді заявляли: викликає підозру факт, що Пола Джонс кинулася захищати свою честь тільки тоді, коли її "кривдник" став главою держави. Тож, казали юристи, нехай жінка судиться з Клінтоном пізніше, коли він знову стане "простим смертним". І позов тимчасово перестали розглядати.

Здавалося б, пані Джонс зазнала поразки. Але нині ситуація різко змінилася, і на краще для цієї жінки. Днями Верховний суд США постановив, що президент не може бути звільнений від судової відповідальності у зв'язку зі справами, не пов'язаними з виконанням ним обов'язків глави держави. Це означає, що позов Поли Джонс таки буде розглянуто.

Нині жінка святкує перемогу. Щоправда, не повну, адже провину Білла Клінтона, якщо вона й була, досі не доведено.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Арбітражного процесуального кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Арбітражного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст.56; 1993 р., № 33, ст.347; 1995 р., № 14, ст.90; 1996 р., № 9, ст.44) такі зміни:

1. Доповнити Кодекс статтею 4 1 такого змісту:

«Стаття 4 1. Форми арбітражного процесу

Арбітражні суди вирішують господарські спори у порядку позовного провадження, передбаченому цим Кодексом.

Арбітражні суди розглядають справи про банкрутство у порядку провадження, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про банкрутство».

2. Частини першу і другу статті 1 викласти в такій редакції:

«Підприємства, установи, організації, інші юридичні особи (у тому числі іноземні), громадяни, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи і в установленому порядку набули статусу суб`єкта підприємницької діяльності (далі - підприємства та організації), мають право звертатися до арбітражного суду згідно з встановленою підвідомчістю господарських справ за захистом своїх порушених або оспорюваних прав і охоронюваних законом інтересів.

У випадках, передбачених законодавчими актами України, до арбітражного суду мають право також звертатися державні та інші органи, громадяни, що не є суб`єктами підприємницької діяльності».

3. Статті 2 і 4 викласти в такій редакції:

«Стаття 2. Порушення справ у арбітражному суді

Арбітражний суд порушує справи за позовними заявами:

підприємств та організацій, які звертаються до арбітражного суду за захистом своїх прав та охоронюваних законом інтересів;

державних та інших органів, які звертаються до арбітражного суду у випадках, передбачених законодавчими актами України;

прокурорів та їх заступників, які звертаються до арбітражного суду в інтересах держави.

Якщо прокурор звертається до арбітражного суду в інтересах держави, в позовній заяві має бути зазначено орган, уповноважений державою здійснювати відповідні функції у спірних відносинах.

Арбітражний суд порушує справи про банкрутство за письмовою заявою будь-якого з кредиторів, боржника, органів державної податкової служби або державної контрольно-ревізійної служби»;

«Стаття 4. Законодавство, яке застосовується при вирішенні господарських спорів

Арбітражний суд вирішує господарські спори на підставі Конституції України, Закону України «Про арбітражний суд», цього Кодексу, інших законодавчих актів України, міжнародних договорів, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України.

Арбітражний суд не застосовує акти державних та інших органів, якщо ці акти не відповідають законодавству України.

Якщо в міжнародних договорах України, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Арбітражний суд у випадках, передбачених законом або міжнародним договором, застосовує норми права інших держав.

У разі відсутності законодавства, що регулює спірні відносини за участю іноземного суб`єкта підприємницької діяльності, арбітражний суд може застосувати міжнародні торгові звичаї.

Забороняється відмова у розгляді справи з мотивів неповноти, неясності, суперечливості чи відсутності законодавства, яке регулює спірні відносини».

4. Частину четверту статті 5 викласти у такій редакції:

«Вимоги щодо доарбітражного врегулювання господарських спорів не поширюється на спори про визнання договорів недійсними, спори про визнання недійсними актів державних та інших органів, підприємств та організацій, які не відповідають законодавству і порушують права та охоронювані законом інтереси підприємств та організацій (далі — акти), спори про стягнення заборгованості за опротестованими векселями, а також на спори про звернення стягнення на заставлене майно».

5. У частині п`ятій статті 8 останнє речення виключити.

6. Назву розділу III викласти в такій редакції:

«Розділ III. Підвідомчість справ арбітражним судам. Підсудність справ».

7. У статті 12:

абзац перший пункту 1 частини першої викласти в такій редакції:

«1) справи у спорах, що виникають при укладанні, зміні, розірванні і виконанні господарських договорів та з інших підстав, а також у спорах про визнання недійсними актів з підстав, зазначених у законодавстві, крім»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Підвідомчий арбітражним судам спір може бути передано сторонами на вирішення третейського суду (арбітражу), крім спорів про визнання недійсними актів, а також спорів, що виникають при укладанні, зміні, розірванні та виконанні господарських договорів, пов`язаних із задоволенням державних потреб».

8. Статті 13 і 14 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Справи, підсудні арбітражному суду Автономної Республіки Крим, арбітражним судам областей, міст Києва та Севастополя

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим, арбітражні суди областей, міст Києва та Севастополя розглядають усі підвідомчі арбітражним судам справи, крім тих, що підсудні Вищому арбітражному суду.

Стаття 14. Справи, підсудні Вищому арбітражному суду

Вищий арбітражний суд розглядає справи у спорах:

1) у яких однією із сторін є вищий чи центральний орган виконавчої влади, Національний банк України, Верховна Рада Автономної Республіки Крим або Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські Ради або обласні Київська та Севастопольська міські державні адміністрації;

2) матеріали яких містять державну таємницю;

3) що прямо віднесені до його підсудності законами України, міжнародними договорами України, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України.

Вищий арбітражний суд може в межах підвідомчості справ арбітражним судам України прийняти до свого провадження будь-яку справу».

9. У статті 15:

у назві статті слово «підвідомчість» замінити словом «підсудність»;

у частині другій слова «нормативного характеру» виключити;

доповнити статтю після частини третьої новою частиною такого змісту:

«Якщо юридичну особу представляє уповноважений нею відособлений підрозділ, територіальна підсудність спору визначається з урахуванням частин першої — третьої цієї статті залежно від місцезнаходження відособленого підрозділу».

У зв`язку з цим частини четверту та п`яту вважати відповідно частинами п`ятою та шостою.

10. У статті 16:

у назві статті слово «підвідомчість» замінити словом «підсудність»;

у частині першій слово «компетенції» замінити словом «підсудності»;

доповнити статтю частиною другою такого змісту:

«Справи у спорах про право власності на майно або про витребування майна з чужого незаконного володіння чи про усунення перешкод у користуванні майном розглядаються арбітражним судом Автономної Республіки Крим, арбітражними судами областей, міст Києва та Севастополя за місцезнаходженням майна».

11. У назві та тексті статті 17 слова «за підвідомчістю», «при непідвідомчості», «підвідомчості», «підвідомчістю», «про підвідомчість» замінити відповідно словами «за підсудністю», «при непідсудності», «підсудності», «підсудністю», «про підсудність».

12. Із статті 18 слово «арбітр» виключити.

13. У статті 20:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «Суддя, який брав участь в розгляді справи, не може брати участі у перевірці рішення, ухвали у цій справі в порядку нагляду, а так само в новому розгляді справи у разі скасування рішення, ухвали, прийнятої за його участю»;

частину п`яту викласти в такій редакції:

«Питання про відвід судді вирішується головою арбітражного суду або заступником голови арбітражного суду, а про відвід заступника голови — головою арбітражного суду, який виносить з цього приводу ухвалу в триденний строк з дня надходження заяви. Якщо голова арбітражного суду прийняв справу до свого провадження, питання про його відвід вирішується президією Вищого арбітражного суду України в триденний строк з дня надходження заяви про відвід».

14. У частині першій статті 21 слова «які є юридичними особами» замінити словами «зазначені у статті 1 цього Кодексу».

15. Статті 28 і 29 викласти в такій редакції:

«Стаття 28. Представники сторін і третіх осіб

Справи юридичних осіб в арбітражному суді ведуть їх органи, що діють у межах повноважень, наданих їм законодавством та установчими документами, через свого представника.

Керівники підприємств та організацій, інші особи, повноваження яких визначені законодавством або установчими документами, подають арбітражному суду документи, що посвідчують їх посадове становище.

Представниками юридичних осіб можуть бути також інші особи, повноваження яких підтверджуються довіреністю від імені підприємства, організації. Довіреність видається за підписом керівника або іншої уповноваженої ним особи та посвідчується печаткою підприємства, організації.

Повноваження сторони або третьої особи від імені юридичної особи може здійснювати її відособлений підрозділ, якщо таке право йому надано установчими або іншими документами.

Громадяни можуть вести свої справи в арбітражному суді особисто або через представників, повноваження яких підтверджуються нотаріально посвідченою довіреністю.

Стаття 29. Участь в арбітражному процесі прокурора

Прокурор може вступити у справу в будь-якій стадії процесу, якщо цього вимагає захист інтересів держави. Про свою участь у справі прокурор повідомляє арбітражний суд письмово, а в судовому засіданні — також і усно.

Участь прокурора в арбітражному процесі є обов`язковою: у справах, порушених за його заявою, у разі коли це передбачено законом або визнано за необхідне арбітражним судом.

Прокурор, який бере участь в арбітражному процесі, має право знайомитися з матеріалами справи, робити з них витяги, знімати копії, брати участь у судових засіданнях, подавати докази, брати участь у дослідженні доказів, заявляти клопотання, давати пояснення у справі, заперечувати проти клопотань і доводів інших учасників арбітражного процесу, підтримувати поданий позов та відмовлятися від нього, одержувати копії рішень, ухвал, постанов, опротестовувати у встановленому цим Кодексом порядку незаконні та необгрунтовані рішення, ухвали, постанови арбітражного суду, вносити подання про перегляд рішень, ухвал, постанов арбітражного суду за нововиявленими обставинами, а також користується іншими процесуальними правами, наданими йому цим Кодексом та Законом України «Про прокуратуру».

Відмова прокурора від поданого ним позову, зменшення розміру позовних вимог, зміна підстави або предмета позову не позбавляють позивача права підтримувати позовні вимоги».

16. Доповнити статтю 31 після частини першої новою частиною такого змісту:

«Права, обов`язки та відповідальність судового експерта визначаються цим Кодексом та Законом України «Про судову експертизу».

У зв`язку з цим частини другу — шосту вважати відповідно частинами третьою — сьомою.

17. У статті 54:

частину першу викласти в такій редакції:

«Позовна заява подається до арбітражного суду в письмовій формі і підписується керівником підприємства, організації, державного чи іншого органу, іншою особою, повноваження якої визначені законодавством або установчими документами, прокурором чи його заступником, громадянином — суб`єктом підприємницької діяльності або його представником»;

доповнити частину другу пунктом 2 1 такого змісту:

«2 1) документи, що підтверджують за громадянином статус суб`єкта підприємницької діяльності».

18. Частину другу статті 62 викласти в такій редакції:

«Про відмову в прийнятті позовної заяви виноситься ухвала, яка надсилається сторонам, прокурору чи його заступнику, якщо вони є заявниками, не пізніше п`яти днів з дня надходження заяви».

19. Частину другу статті 63 викласти в такій редакції:

«Суддя повертає позовну заяву не пізніше п`яти днів з дня її надходження, про що виносить ухвалу. Ухвалу про повернення позовної заяви може бути перевірено в порядку нагляду».

20. У статті 69:

доповнити статтю після частини першої новою частиною такого змісту:

«Спір про стягнення заборгованості за опротестованим векселем має бути вирішено арбітражним судом у строк не більше одного місяця від дня одержання позовної заяви».

У зв`язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

доповнити статтю частиною п`ятою такого змісту:

«Про продовження строку вирішення спору виноситься ухвала».

21. Частину першу статті 70 викласти в такій редакції:

«Розгляд справ в арбітражному суді здійснюється суддею одноособово».

22. Статті 71 і 72 викласти в такій редакції:

«Стаття 71. Рівність та змагальність сторін

Правосуддя в господарських відносинах здійснюється на засадах рівності усіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Стаття 72. Гласність арбітражного процесу

Вирішення спорів в арбітражному суді є відкритим та повністю фіксується технічними засобами за винятком випадків, коли це суперечить інтересам охорони державної, комерційної та банківської таємниці або коли проти цього є обгрунтовані заперечення однієї чи обох сторін».

23. Частини першу і третю статті 74 викласти в такій редакції:

«Порядок ведення засідання визначається суддею, а в разі розгляду справи трьома суддями — суддею, головуючим у засіданні»;

«У засіданні заслуховуються представники позивача і

(Закінчення на 10-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Арбітражного процесуального кодексу України

(Початок на 9-й стор.).

відповідача та інші особи, які беруть участь у засіданні».

24. Частину першу статті 80 доповнити пунктом 1 1 такого змісту:

«1 1) відсутній предмет спору».

25. Статтю 82 викласти в такій редакції:

«Стаття 82. Прийняття рішення

При вирішенні господарського спору по суті (задоволення позову, відмова в позові повністю або частково) арбітражний суд приймає рішення.

Рішення приймається в засіданні суддею за результатами обговорення всіх обставин справи, а якщо спір вирішується трьома суддями — більшістю голосів суддів.

Рішення викладається у письмовій формі та підписується всіма суддями, які брали участь у засіданні. В разі розгляду справи трьома суддями суддя, не згодний з рішенням, зобов`язаний викласти у письмовій формі свою окрему думку, що приєднується до справи».

26. У частині першій статті 83 слова «і суспільства, а також відмовляє в задоволенні вимог сторін, якщо ці вимоги грунтуються на акті державного чи іншого органу, що не відповідає законодавству» виключити.

27. Абзац перший частини першої статті 84 викласти в такій редакції:

«Рішення арбітражного суду ухвалюється іменем України і складається із вступної, описової, мотивувальної і резолютивної частин, при цьому».

28. Статті 85 і 99 викласти в такій редакції:

«Стаття 85. Оголошення рішення

Прийняте рішення оголошується суддею у засіданні після закінчення розгляду справи. Суддя має право оголосити тільки резолютивну частину рішення, яка повинна бути викладена в письмовій формі, підписана суддею (суддями) і приєднана до справи»;

«Стаття 99. Право на звернення до пленуму Вищого арбітражного суду про перевірку в порядку нагляду постанови президії Вищого арбітражного суду з господарського спору

Голова Вищого арбітражного суду України, Генеральний прокурор України мають право принести у пленум Вищого арбітражного суду протест на постанову, прийняту президією Вищого арбітражного суду.

Після обговорення протесту пленумом Вищого арбітражного суду приймається постанова в порядку, передбаченому статтею 15 Закону України «Про арбітражний суд».

29. У статті 100:

частину першу викласти в такій редакції:

«Заява про перевірку рішення, ухвали, постанови в порядку нагляду подається до арбітражного суду, який розглянув справу. Якщо перевірка у порядку нагляду здійснюється Вищим арбітражним судом, заява разом із справою надсилається відповідним арбітражним судом Вищому арбітражному суду не пізніше п`яти днів з дня надходження заяви»;

доповнити статтю після частини першої новою частиною такого змісту:

«Протест прокурора чи його заступника подається до арбітражного суду, до компетенції якого належить перевірка рішення, ухвали, постанови в порядку нагляду».

У зв`язку з цим частини другу — п`яту вважати відповідно частинами третьою — шостою.

30. Частину першу статті 104 викласти в такій редакції:

«Перевірка рішення, ухвали, постанови в порядку нагляду може здійснюватися арбітражним судом за участю сторін. Перевірка рішення, ухвали, постанови в порядку нагляду у справі, порушеній за позовом прокурора чи його заступника, або на підставі протесту прокурора чи його заступника, здійснюється за участю прокурора чи його заступника. Нез`явлення сторін, прокурора чи його заступника не є перешкодою для перевірки рішення, ухвали, постанови в порядку нагляду».

31. Частину першу і третю статті 108 викласти в такій редакції:

«За наслідками перевірки в порядку нагляду рішення чи ухвали арбітражного суду Автономної Республіки Крим, арбітражного суду області, міст Києва та Севастополя ухвалюється іменем України мотивована постанова»;

«За наслідками перевірки рішення, ухвали, постанови в порядку нагляду судова колегія Вищого арбітражного суду ухвалює іменем України мотивовану постанову, яку підписують усі судді, що брали участь у перевірці».

32. Частину п`яту статті 113 викласти в такій редакції:

«Якщо заяву, подання прокурора чи його заступника подано після закінчення встановленого строку або без доказів надіслання її копії і доданих до неї документів іншим сторонам, а також про сплату в необхідних випадках державного мита, заява, подання прокурора чи його заступника до розгляду не приймаються і повертаються заявникові».

33. У статті 121:

частину першу після слів «за заявою сторони» доповнити словами «поданням прокурора чи його заступника»;

перше речення частини третьої доповнити словами «яка може бути перевірена в порядку нагляду».

34. Статті 5, 56, 66, 91, 97, 98, 100, 101, 105, 113 після слів «прокурора», «прокурор», «Генеральний прокурор України», «прокурор Республіки Крим», «прокурор області та міст Києва та Севастополя», «Генерального прокурора України», «прокурором», «прокурору» доповнити відповідно словами «чи його заступника», «чи його заступник», «чи його заступники», «і їх заступники», «чи його заступників», «чи його заступником», «чи його заступнику».

35. У тексті Кодексу слова «арбітр», «арбітри» у всіх відмінках замінити словами «суддя», «судді» у відповідних відмінках; слова «арбітражна колегія» замінити словами «судова колегія» у відповідних відмінках; слова «Республіка Крим» замінити словами «Автономна Республіка Крим» у відповідних відмінках; слова «експерт» і «експертиза» замінити відповідно словами «судовий експерт» і «судова експертиза» у відповідних відмінках.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
13 травня 1997 року.
№ 251/97-ВР

Оголошення

Арбитражный суд Запорожской обл. 9.01.97 возбудил дело № 5/3-88 по заявлению ГНА в Шевченковском районе города Запорожья о признании банкротом МЧП «Диоль» (330007, Запорожье, переулок Беринга, дом 4; р/с 000644451 в АБ «Славянский», Запорожье, МФО 313344, код ОКПО 13624972).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье, улица Шаумяна, дом 4, Арбитражный суд Запорожской области.

Арбитражный суд Запорожской обл. 2.12.96 возбудил дело № 5/3-467 по заявлению ГНА в Шевченковском районе города Запорожья о признании банкротом ООО «Сивис» (330060, Запорожье, улица Молочная, дом 125; р/с 2467378 в АКБ «Славянский», МФО 313797, код ОКПО 19271925, Запорожье).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье, улица Шаумяна, дом 4, Арбитражный суд Запорожской области.

Арбитражный суд Запорожской обл. 9.01. 1997 года возбудил дело № 5/3-91 по заявлению ГНА в Шевченковском районе Запорожья о признании банкротом МЧП «Данем» (330081, Запорожье, улица Ферганская, дом 12; р/с 000644906 в Шевченковском отделении Проминвестбанка, г. Запорожье, МФО 313322, ОКПО 22134698).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье, улица Шаумяна, дом 4, Арбитражный суд Запорожской области.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 16/124-б про визнання МДП «Рембуд-Київ» банкрутом (юридична адреса: Київ-95, вагонне депо «Дарниця», р/р 421820 в Харківському відділенні Промінвестбанку, МФО 322205).

Претензії кредиторів та заяви санаторів надсилати протягом місяця з дня опублікування об'яви.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 828-б про визнання банкрутом фірми «Анюта».

Юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. Спера, 53, кв. 2; р/р 468287 в «Югбанку», МФО 324913.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подавати до Арбітражного суду Автономної Республіки Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) у місячний термін.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПА у Залізничному районі м. Києва порушив справи про банкрутство:

товариства з обмеженою відповідальністю «Корсар» (юридична адреса: Київ, вул. Смілянська, 19, кімн. 1, фактич. адреса: м. Київ, вул. Жилянська, 96, р/р 2467948 в АБ «Банківський дім»);

товариства з обмеженою відповідальністю «Лікон плюс» (Київ, вул. Антонова, 4, р/р 480819 у Залізничному від. УСБ);

спільного підприємства акціонерного товариства «Нікон» (Київ, Солом'янська пл. 2, р/р 2467454 в АКБ Приватбанк);

приватного підприємства комерційного центру «Послуга» (Київ, вул. Ямська, 28, р/р 644482 у Київському Народному банку);

малого наукового приватного підприємства «Профтехінформ» (Київ-37, Червонозоряний пр-т, 108, р/р 468608 у Залізничному від. УСБ);

спільного підприємства «Локомотив» (Київ-49, Стадіонний пров. 10/2, р/р 7468718 в АБ «Ажіо»);

інституту прикладних досліджень УРННП (Київ-110, вул. Клінічна, 25, р/р 1467054 в Залізничному від. ПІБ);

закритого акціонерного товариства «Київагроспецсервіс» (Київ, вул. Солом'янська, 3, кім. 402, р/р 2467765 в АБ Інко);

малого підприємства «Експрес-тон» (Київ-49, Повітрофлотський пр-т, 10, кв. 71, р/р 2468515 в Залізничному від. ПІБ);

товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Поліс» (юридична адреса: Київ, вул. Освіти, 5, факт. адр.: Київ, Червонозоряний пр-т, 130, р/р 1467511 у Московському відділенні ПІБ).

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подавати до арбітражного суду в місячний термін.

Арбітражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) порушив справу № 1/48 «б» про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Грабовський кар'єр» ЛТД (юридична адреса: 261011, Житомирська область, Володарсько-Волинський район, с. Рижани; р/р 000467245 у Володарсько-Волинському відділенні «Промінвестбанку», МФО 311090).

Майнові вимоги кредиторів і заяви санаторів суд приймає протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справи про банкрутство:

приватного підприємства «ВІФ» (Кіровоград, Аджамський проїзд СТО-2; р/р 006468197 в Укрсоцбанку, код 23678160), справа № 470/8;

товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Таурас-Сервіс» (Кіровоград, вул. Александрійська, 85; р/р 002467114 в Промінвестбанку, код 20634132), справа № 465/8;

товариства з обмеженою відповідальністю «Спурт» (Кіровоград, вул. Ушакова, 1-а, кв. 521; р/р 467837 в «Укрнафтогазбанку», код 23678070), справа № 251/3;

приватного підприємства «МАК І С» (Кіровоград, вул. Ак. Корольова, 9, кв.22; р/р 001468572 в ОД Укрсоцбанк, код 20659178), справа № 282/3;

приватного підприємства «Ріяна» (Кіровоград, пр. Комуністичний, 1; р/р 000468013 в Укрсоцбанку, код 22212866), справа № 363/3.

Майнові вимоги кредиторів подавати до Кіровоградського арбітражного суду (вул. Луначарського, 29) протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Кіровоградської області (Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 334/3 від 27.02.97 р. про банкрутство приватного підприємства «Делавія» (Кіровоград, вул. Січова, 21; інд. код 22212441, р/р 001468980 у ФКБ «Інко»).

Заяви кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Сумської області (244000, Суми, вул. Рибалка, 2) порушив справу № 8/64-Б про банкрутство малого приватного підприємства «Білий маг» (юридична адреса: 245130, Глухів Сумської області, вул. Циганка, 10; р/р № 468203 у Глухівському відділенні Ощадбанку № 241).

Заяви кредиторів подавати протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Севастополя (335008, Севастополь, пл. Восставших, 6) возбудил дело № 045/6 о признании банкротом МЧП «Графская пристань» (335000, Севастополь, ул. Фадеева, 21в-48; р/счет 2468658 в ПИБ г. Севастополя).

Арбітражним судом Кіровоградської області (316000, Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушено справи про банкрутство:

№ 118/3 від 5.02.97 р. ФГ «Гателюк» (317652, Кіровоградська обл., Голованівський р-н., смт. Побузьке, вул. Леніна 15/56; р/р 604420 в АКБ «Україна» смт. Голованівськ, МФО 323345);

№ 224/3 від 7.02.97 р. МП «Граніт» (317652, Кіровоградська обл., Голованівський р-н, смт. Побузьке, вул. Вокзальна, 2; р/р 468304 в АКБ «Україна» смт. Голованівськ, МФО 323345);

№ 123/4 від 5.02.97 р. МП «Баско» (317640, Кіровоградська обл., смт. Голованівськ, вул. Радянської Армії, 78; р/р 468838 в АКБ «Україна» смт. Голованівськ, МФО 323345).

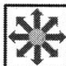
Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

NOWEA INTERNATIONAL

тел.: (044) 246-83-13;
факс: (044) 246-83-14

4-а Міжнародна спеціалізована виставка експорту-імпорту товарів широкого вжитку

КОНСІМЕКС-97

10-13 червня 1997 р.

Київ, Національний виставковий центр України (павільйони № 3,7,9)

2-а Міжнародна спеціалізована виставка продуктів харчування та сировини для їх виробництва

ПРОДУКТИ-УКРАЇНА-97

Виставки відкриті: з 10.00 до 18.00. Офіційне відкриття виставки - 10 червня об 11.00

Організатори виставки:
НОВЕА Інтернаціональ ГмбХ, Дюссельдорф; Національний виставковий центр України

Для фахівців-відвідувачів виставок безкоштовний проїзд від Палацу спорту до НВЦУ

Фінансова компанія «УКРНАФТОГАЗ»

надійний реєстратор вашого АТ.

Статутний фонд 700000 грн., ліцензія № 160-Р ДКЦПФР.

551-95-40, 551-95-14.

Утерянное свидетельство о регистрации ЗАО «Якість», № 23512412 от 05.07.95 г., выданное исполкомом Печерского р-на, считать недействительным.

ОАО "КОМИНМЕТ" **(Металлургический завод им. Коминтерна) 320025, г. Днепропетровск, ул. Коминтерновская, 7.**

ПРЕДЛАГАЕТ:

1. Трубы:
- водогазопроводные электросварные по ГОСТ 3262-75;
- сварные прямошовные по ГОСТ 10704-91;
- стальные прямоугольные по ГОСТ 8645-68;
- стальные квадратные по ГОСТ 8639-82.

Трубная продукция сертифицирована немецким обществом "TUV CERT" в соответствии с требованиями немецких стандартов.

2. Оцинкованные посудо-хозяйственные изделия по ГОСТ 20558-82, ДСТУ 3277-95:
- ведра 10, 12, 15 л., тазы 13, 23 л., баки для белья 15, 32 л., ванны для хоз.целей 75 л.

3. Лопаты по ГОСТ 19596-87:
- штыковые, совковые, копальные прямоугольные, подборочно-копальные, большие совковые, угольные, породные.

Гибкая система скидок.

ОАО "КОМИНМЕТ" - один из лучших товаропроизводителей на Украине - гарантирует качество и надежность своей продукции.

ПРИНИМАЕТ:
- заказы на изготовление продукции из давальческого сырья;
- заказы по порезке рулонного тонколистового проката (черного, цветного и металлопласта);
- заказы по изготовлению освинцованного листа;
- заказы на производство профилированного листа (черного, цветного и металлопласта);
- предложения о взаимовыгодном сотрудничестве на дилерских условиях;
- бартер на материалы, необходимые для обеспечения работы производства.

Контактные телефоны: код (0562)
отдел маркетинга труб: 230563, 267370
ТНП: 267659, 247349, 247352
факс: 233226, 231525, 233091;
Отдел снабжения:
бартер: 233146, 267364;
факс: 236027.
порезка и профилирование: 267337.
E-mail: Postmaster@Kominmet.dp.ua

ВАТ "КОМІНМЕТ"

Шепетівське медичне училище
оголошує прийом студентів на 1997/1998 навчальний рік.

на базі повної середньої освіти за такими спеціальностями:

сестринська справа — термін навчання 1 рік 10 місяців;

стоматологія ортопедична — термін навчання 1 рік 10 місяців;

стоматологія — термін навчання 2 роки 10 місяців.

Прийом документів проводиться з 15 червня по 22 липня.

Вступні іспити з 23 липня.

Вступники складають два іспити:
з української мови — диктант,
з біології — усно.

Особи, які вступають за спеціальністю «Стоматологія ортопедична», крім названих іспитів, проходять випробування із спеціальності — мануальні навики (ліпка).

При позитивній здачі вступних іспитів частина абітурієнтів буде зараховуватись на навчання на комерційній (платній) основі.

Адреса: 281040, Хмельницька область, м. Шепетівка, Проспект Миру, 26, тел. 5-16-76.

Доповнення до інформації про 5-ту емісію акцій АКБ «Золоті ворота» від 14.12.1996 р.

В період з 01.03.95 р. по 14.11.95 р. банк перебував у режимі фінансового оздоровлення (санації).

ВАТ «Коломийська ткацька фабрика» виробляє та реалізує:

— тканини бавовняні сурові: бязь, тик матрацний, тканини пакувальні;

— обладнання ткацького виробництва — б/в:
ткацькі верстати — АТПР-100;
мотальні машини — М-150-2;
мотальні автомати — УА-300.

Існує система знижок для оптових покупців.

Тел./факс: (03433) 2-04-30; тел. (03433) 2-48-49.

TRITORN SWEDEN
PRO KENNEX
BABOLAT
LOBSTER inc.
gala
Mitre
MERCURY

Високоякісні товари для спорту

КІНЕТІК ЛТД

тел.\факс: (044) 212-1046:
Магазин "Товари для спорту та туризму" (бул. Л.Українки, 28)

Организация реализует:

набивки сальниковые;	фторопласт, ленту ФУМ;
шнуры и ткани асбестовые;	капролон, стеклотекстолит;
парониты;	полиэтиленовые плиты.

Тел. /факс (04868) 6-00-56.

Арбитражный суд Запорожской обл. 18.02.97 возбудил дело № 5/2-149 по заявлению ГНА в Шевченковском районе Запорожья о признании банкротом ООО «Парус» (330068, Запорожье, ул. Брюллова, д. 13; р/с 001467588 в Автотранспортном АК ПИБ, МФО 313203, ОКПО 22161844).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье, ул. Шаумяна, д. 4, Арбитражный суд Запорожской области.

SCU «Kyyivmiskgidroshlyahmist» will conduct in July 1997 International Market («Tender») for buying of three vacuum sweep-cleaning machines with removable equipment for summer and winter service of highways and four same machines for cleaning of pavements.

Conditions of International Market are given in Union. Address of Union: Komandarma Kameneva Street 6, 252133 Kyyiv, Ukraine. Tel. 294- 92- 14, 295- 03- 36.

Арбитражный суд Запорожской обл. 17.02.97 возбудил дело № 5/1-151 по заявлению ГНА в Шевченковском районе Запорожья о признании банкротом частного предприятия «Бонд» (330007, Запорожье, улица Шевченко, 352, р/с 644429 в Запорожском региональном управлении Проминвестбанка, МФО 313355, ОКПО 19268567).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье, улица Шаумяна, дом 4, Арбитражный суд Запорожской области.

Арбитражный суд Запорожской обл. 17.02. 1997 года возбудил дело № 5/1-150 по заявлению ГНА в Шевченковском районе города Запорожья о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью **«Меркон К°»** (330068, Запорожье, улица Чаривная, дом 8, квартира 287, р/с 1467419 в АКБ социального развития Укрсоцбанк, Запорожская областная дирекция, МФО 313010, ОКПО 13618115).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, г. Запорожье, улица Шаумяна, дом 4, Арбитражный суд Запорожской области.

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справи про банкрутство:

— товариства з обмеженою відповідальністю «Влаор-ЛТД» (Кіровоград, вул. Варшавська, 80; р/р 000467447 в КФ «Економбанку», код 13765164), справа № 332/3;

— малого приватного підприємства «Кіо-ЛТД (Кіровоград, вул. Жадова, 19, кор.3. кв.104; р/р 001468233 в АПБ «Україна», код 206652618), справа № 300/3;

— товариства з обмеженою відповідальністю торговельно-сервісна фірма «Ківіс» (Кіровоград, вул. Металургів, 3; р/р 000467961 в АКБ «Україна», код 13768859), справа № 338/3;

— товариства з обмеженою відповідальністю «Місія» (Кіровоград, вул. К. Маркса, 31/36, р/р 001467839 в АПБ «Інко», код 13770739), справа № 339/3;

— акціонерно-будівельного товариства закритого типу «Інгул-Фінтраст» (Кіровоград, вул. Полтавська, 32; р/р 009444 ОД Укрсоцбанк, код 20658575), справа № 1114/3.

Арбитражный суд Донецкой области /340105, Донецк, б. Пушкина, 34/ возбудил дела о банкротстве:

1. Общества с ограниченной ответственностью производственно-коммерческой фирмы «Альбаком ЛТД» (340050, Донецк, пр. Б. Хмельницкого, 69/38, расчетный счет 1467395 в спецотделении АКБ «Укрсоцбанка» Донецка, МФО 334657) — дело № 5/1-12Б.

2. Общества с ограниченной ответственностью «Ленг» (340094, Донецк, пр. Комсомольский, 5, р/с 4467190 в ДРУ АБ «Инко» Донецка, МФО 334743) — дело № 8/1-15Б.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Сімферополь*

До моря — з комфортом

П'ять нових комфортабельних автобусів південнокорейського виробництва можна побачити відтепер на автомобільних дорогах Бахчисарайського району в Криму. Кошти на їхнє придбання виділив уряд автономної республіки. Бахчисарайці раді їм ще й тому, що за останніх п'ять років автобусний парк району не оновлювався, і з 90 раніше діючих автобусних маршрутів збереглось лише 30. Тепер кримчани їздитимуть до морського узбережжя з комфортом.

● *Кіровоград*

В Інгулі сальмонела й малярійні комарі

У річці Інгул, що протікає через Кіровоград, уведено заборону купатися: у воді виявлено сальмонелу —збудника небезпечних кишкових хвороб. А ще в невеликому штучному водоймищі в руслі Інгулу в самому центрі міста під час аналізу річкової води виявлено личинки малярійного комара у великій кількості. Хоча епідеміолог-паразитолог облсанепідемстанції Ніна Базанова і переконує, що нічого страшного в цьому немає, мовляв, такі личинки є майже в кожній водоймі, навряд чи можна залишатися спокійним.

● *Донецьк*

Встановлено «авторів» убивств

Як уже повідомлялось, нещодавно в Донецьку було вбито президента приватної фірми «Південь», а в Шахтарську — президента АТ «Медіта-Україна» та його охоронця. Ще двоє чоловік були поранені. Злочин у Шахтарську вчинили четверо невідомих у масках.

Нині встановлено особи злочинців, що скоїли ці вбивства, повідомляє «Інтерфакс-Україна». Подробиці в інтересах слідства поки що не розкриваються.

● *Одеса*

Арешт на «Мерседес»

Про те, що в іноземних портах заарештовано за борги понад два десятки суден Чорноморського морського пароплавства, загальновідомо. А тепер до них додалися ще два «мерседеси», на яких їздили керівники судноплавної компанії Олександр Стогнієнко та Анатолій Антонов. Таке рішення прийняв Жовтневий районний суд, коли згадані керівники ніяк не прореагували на задоволення тим самим судом понад 150 позовів працівників пароплавства з приводу багатомісячної невиплати заробітної плати. Тобто її як не видавали до рішення суду, так і не видають і донині. Може, продавши «з молотка» оті «мерседеси» (вартість кожного 55 тисяч американських доларів) вдасться відшкодувати хоча б частку боргу.

Передплата - 97

Хто не читає, той не виграє

Напис, який бачите на знімку, можна прочитати на одному з тролейбусів маршруту №9 у Луцьку, де водієм Руслан Косинський. Газету «Голос України» на Волині люблять, передплачують. Ось і директор Луцького тролейбусного управління Володимир Марушкін сказав: «Вважаю за честь, щоб на тролейбусі управління було зафіксовано нашу дружбу з газетою». Люблять волиняни газету не тільки за об'єктивність та щирість, а й за те, що, передплативши її, можна взяти участь в розіграші лотереї, виграти цінну річ. Ось Ярослав Горолюк з Луцька та Ірина Висоцька з Ківерцівського району виграли холодильник. Набір меблів із лози одержав Леонід Пойда з Ковельського району. З того самого Ковельського району Микола Степанюк виграв бичка м'ясної породи. Призи від корпункту «Голосу України» у Волинській області одержали також зв'язківці. Так буде й надалі. Головне — вчасно передплатити «Голос України». На тих, хто це зробить, чекають холодильник, набір меблів із лози, ювілейні монети, п'ять ящиків пива «Оболонь» і традиційний бичок нової волинської м'ясної породи.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Фото Василя КУЗЬМІНА.

Волинська область.

І азбука одна, і мова зрозуміла

Урочисто і схвильовано відзначили День слов'янської писемності та культури болгари, які проживають у Києві. Голова товариства «Родолюбіє» Весела Залогіна та заступник голови товариства «Україна — Болгарія» Христо Роглев запросили до готелю «Братислава» багато гостей. Відкрилось свято молебнем, який відслужив Патріарх Київський і всія Русі — України Філарет. А потім голова товариства «Родолюбіє» Весела Залогіна і Повноважний міністр Посольства Республіки Болгарія в Україні Веселин Василев вручили нагороди переможцям літературного конкурсу, який Агенція болгар за кордоном проводить для дітей. Ними стали киянки Данче Ніколова та Вікторія Титкова.

Вітального листа від уряду Болгарії було вручено правнучці відомого болгарського вченого Марина Дрипова — Євгенії Григорівні Слиньковій, яка передала в дар болгарському народові сімейні реліквії. Відомий український поет Дмитро Білоус, котрий одним з перших переклав українською мовою гімн Кирилу та Мефодію, прочитав вірші болгарських поетів. В оригіналі та в своєму перекладі. Тепло зустріли болгари професора Наталію Сергіївну Шумаду, яка поділилась спогадами про зустріч з їхньою Батьківщиною.

А потім відбувся цікавий концерт, у якому взяли участь учні і директор Леся Юріївна Костіна з київської школи №233, де факультативно вивчається болгарська мова. Народні болгарські пісні виконала хормейстер Київського державного інституту культури Софія Жекова.

У святі слов'янської писемності взяли участь Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Болгарія в Україні Петар Марков, митрополити болгарської церкви Геннадій та Амвросій, секретар регіональної доброчинної комісії національного фонду «13 століть Болгарії» Цветана Цанова.

Златина ВАСИЛЬЄВА.

Провінція

Гальбу пива — заради мистецтва

Серед історичних будівель Львова, які потребують невідкладного ремонту, а отже й великих коштів, —будинок театру імені Марії Заньковецької. Нині стан цієї споруди — аварійний, адже востаннє реконструювали його 1940 року. Нестача коштів спонукала міську владу шукати нестандартні рішення. Тож міськвиконком має намір встановити тимчасову оптово-цільову надбавку на пиво акціонерної фірми «Колос». Це підприємство здавна славиться своїми меценатськими акціями.

Отже, один літр знаменитого львівського пива коштуватиме на три копійки дорожче. За попередніми підрахунками департаменту економічної політики та ресурсів, за сезон вдасться зібрати для ремонтних робіт близько мільйона гривень. Колектив театру і міськвиконком сподіваються, що й інші підприємства відшукають нетрадиційні шляхи для підтримки мистецтва.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Фортецю взяли музикою і піснею

СТАРОВИННИЙ мукачівський замок Паланок такого дійства за роки свого існування ще не бачив. У суботу тут почався парад зірок української естради, який організували фірма «Барва» і благодійний фонд Віктора Медведчука. Концерт був присвячений Дню міжнародного захисту дітей.

Вітання співакам і музикантам, глядачам і організаторам надіслала дружина Президента України — Людмила Миколаївна Кучма. Його зачитав голова обласної адміністрації Сергій Устич. А потім майже п'ять годин мукачівців радували своїм мистецтвом Дмитро Гнатюк, Василь Зінкевич, Таїсія Повалій, Надія Копча, Ірина Сказіна, Олександр Тищенко, гурт «Скрябін»... Вели концерт диктор УТН Василь Іващук і ведуча програми «Добрий ранок, Україно» Людмила Харів. Організатори музичного фестивалю народний депутат України Віктор Медведчук і президент фірми «Барва» Віктор Балога вирішили всі кошти направити у дитячі будинки Мукачевого. Варто зазначити, що це не перший благодійний захід, який проводять на Закарпатті благодійний фонд Віктора Медведчука і фірма «Барва». Вони підтримували ветеранів, багатодітні сім'ї. А перед концертом Віктор Балога пообіцяв, що за кошти «Барви» зробить ремонт замку Паланок, який так полюбляють мукачівці. А всі учасники благодійного концерту висловили бажання ще раз виступити на сцені фортеці і запросити на фестиваль музики своїх друзів з інших країн. Тобто фестиваль може стати не тільки традиційним, але й міжнародним.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Мукачеве.

П'ятий парад динамівців

Футбол. Чемпіонат країни. 28-й тур.

«Ворскла»—»Чорноморець». 2:1. 14 000. 0:1 Гусейнов, 9, 1:1 Гузенко, 27, 2:1 Чуйченко, 46. На 34-й хв. Чуйченко не забив пенальті. «Прикарпаття»—»Дніпро». 2:2. 6000. 1:0 Мазур, 24, з пенальті, 1:1 Доцишин, 76, 2:1 Матвіїв, 78, 2:2 Г. Кіласонія, 89. «Нива» В—ЦСКА. 2:2. 3500. 1:0 Лактіонов, 5, 1:1 Селезньов, 7, 1:2 Бабич, 42, 2:2 Криворучко, 72. «Кривбас»—»Металург». 1:0. 4000. Филимонов, 60. «Динамо»—»Зірка-НІБАС». 6:1. 3000. 0:1 Головко, 20, у власні ворота, 1:1 Беженар, 35, 2:1 Михайленко, 44, 3:1 Калитвинцев, 57, 4:1 Ребров, 70, 5:1 Ребров, 73, 6:1 Шевченко, 79. «Торпедо»—»Таврія». 1:3. 3000. 1:0 Сторчак, 50, 1:1 О. Кунденок, 58, 1:2 Мартинов, 79, 1:3 Осипов, 87. «Нива» Т—»Карпати». 1:1. 5000. 1:0 Турянський, 10, 1:1 Дудник, 81. «Шахтар»—»Кремінь». 4:2. 5000. 1:0 Матвєєв, 12, 2:0 Матвєєв, 37, 3:0 Орбу, 40, 4:0 Матвєєв, 57, 4:1 Казьмін, 67, 4:2 Федьков, 77.

«Динамо» — 68 очок, «Шахтар» — 53, «Ворскла» — 52, «Дніпро» — 48, «Карпати» — 46, «Таврія» — 41, «Чорноморець» — 38, «Нива» Т, «Зірка-НІБАС» — по 36, «Металург» — 34, ЦСКА — 31, «Прикарпаття» — 30, «Кривбас» — 29, «Торпедо» — 26, «Кремінь» — 24, «Нива» В — 18.

За два тури до завершення національного чемпіонату футболісти київського «Динамо» достроково і вп'яте поспіль завоювали золоті медалі. Гадаємо, що таке досягнення навіть повторити якомусь іншому клубові буде важко. Адже динамівці, сподіваємося, постараються поліпшувати власний рекорд.

До речі, це — перший титул для Валерія Лобановського. Видатний тренер переможно водив динамівський корабель на колишніх союзних «регатах» і в єврокубках. А от у чемпіонаті незалежної України — перша «золота зарубка» Валерія Васильовича. З чим його щиро вітаємо. І водночас сподіваємося, що керований ним екіпаж необхідним чином зможе підготуватися і до євроіспитів, які вже незабаром.

Переможну, золоту, крапку київські футболісти поставили упевнено. Хоча початок їхньої зустрічі з кіровоградцями був дещо млявий. Це й дозволило гостям успішно оборонятися, перекриваючи зони всіх можливих атак господарів. А на 20-й хвилині взагалі сталося те, чого мало хто очікував. Головко відкинув м'яч головою Шовковському, а той не сподівався на таке рішення захисника. Одне слово, «Зірка-НІБАС» повела в рахунку.

Але, як кажуть, нема лиха без щастя. Лідери чемпіонату розгнівалися не на жарт. Ще в першому таймі вони вийшли вперед. А після перерви бойовий запал динамівців і поготів не згасав. Двома м'ячами відзначився Ребров — лідер змагання бомбардирів. Тепер на рахунку Сергія 20 голів. У його переслідувача Олега Матвєєва з «Шахтаря» — 19.

Коли завершився поєдинок у Києві, уболівальники радісно вітали своїх улюбленців. А потім пролунав оригінальний «салют» перемозі: президент клубу Григорій Суркіс просто на біговій доріжці відкоркував традиційне у таких випадках шампанське.

У цьому турі сталося ще кілька цікавих подій. Донецький «Шахтар» упевнено тримає курс на срібні медалі, які, з усього видно, бажає покласти до нещодавно виграного Кубка країни.

А от іншому кубковому фіналістові — «Дніпру», щоб стати призером чемпіонату, треба обов'язково зібратися й зосередитися. Адже «Ворскла», що йде на третьому місці, явно не збирається поступатися здобутою позицією. До того ж, дніпропетровцям наступають на п'яти «Карпати», які в другому колі відзначаються стабільністю — отож, того й диви обійдуть на останніх метрах фінішної прямої. Тоді —прощавай, мрія дніпропетровців про участь у турнірі Кубка УЄФА.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Спорт

Футбол. Відбірковий матч чемпіонату світу. 2 група. Польща—Англія. 0:2. 0:1 Ширер, 5, 0:2 Шеренгем, 90. На 45-й хв. Ширер не реалізував пенальті.

Хокей. Кубок Стенлі. Фінал. Перший матч. «Детройт»—»Філадельфія» — 4:2. Другий матч — сьогодні.

Гандбол. Чемпіонат світу. Чоловіки. Токіо. Росія—Швеція — 22:21.

Легка атлетика. Торонто. Суперматч «Найшвидша людина світу». Олімпійський чемпіон на 100-метрівці, канадець Донаван Бейлі виграв забіг на 150 метрів у олімпійського чемпіона на 200-метрівці Майкла Джонсона (США) й отримав півтора мільйона доларів. Переможеному дісталося 500 тисяч.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 280013.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 ~~9 0~~
Зам. 0311233.